

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זְכוּתָא דְּבֵר יוֹחָאִי

יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעֵינֵי הַ"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹבֵב"א בְּהוֹצָאָה שְׁלִישִׁית,

חֹדֶשׁ אֲדָר א' תשע"א

וּבְהוֹצָאָה רְבִיעִית חֹדֶשׁ כִּסְלוֹ תשע"ב,

וְעַתָּה יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצָאָה חֲמִישִׁית

חֹדֶשׁ סִיוָן תשע"ב

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תֵּכֵן הָעֲנִינִים

כָּל שְׂשִׁים רְבּוּא נְשָׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזֶּהר
הַקְּדוֹשׁ ..... א

כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְשִׁתְּפִים בַּחֲלוּקַת סֵפֶר הַזֶּהר
וּבְסִיּוּמוֹ [וְכֵן בְּשִׁ"ס וּמְשָׁנִיּוֹת], כָּל אֶחָד נוֹטֵל
שָׂכָר כְּאִילוֹ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבַדּוֹ, וְעוֹשִׂים סְעוּדַת
סִיּוּם ..... י

שְׂמִיחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּהר מֵעֵין שְׂמִיחַת תּוֹרָה יֵא
סִיּוּם זֶהר הוּא תִקּוּן לְגֵאֲלָה הָאֲמֵתִית – וְעֲלוּי
מִזָּל עִם יִשְׂרָאֵל ..... יד

לְמַדּוֹ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים אֶלְף פְּעָמִים בְּסוּד הָאֶלְף
לְךָ שְׁלֵמָה ..... טו

סִיּוּם עַל סֵפֶר הַזֶּהר רְאוּי וְחָשׁוּב סְעוּדַת מְצוּהָ,
וּכְיָדוּעַ בְּשָׁעָה אַחַת לְיַמּוּד הַזֶּהר שְׂקוּל כְּמוֹ
שָׁנָה שְׁלִימָה לְיַמּוּד תּוֹרַת הַנְּגִלָה ..... כב

הַרוּצָה לְזִכּוֹת לְאַרְחָ אֶת הַרְשָׁב"י בְּבֵיתוֹ
לְמַד זֶהר הַקְּדוֹשׁ – הַרְשָׁב"י זי"ע יוֹשֵׁב אֶתְנּוֹ
בְּלוּמְדֵינוֹ תּוֹרָתוֹ ..... לג

כָּל מִי שֶׁלֹּא מִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, אָסוּר לְהִתְקַרֵּב
אֵלָיו, לְהִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ סְחוּרָה, וְכָל
שֶׁכֵּן לְלַכֵּת עִמּוֹ בַּדֶּרֶךְ, שֶׁהָרִי אֵין בּוֹ אֲמוּנָה
נ

רַק הַמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה וְעוֹסְקִים בָּהּ לְתַקְנָהּ
וְלִקְשָׁרָה בְּשִׁרְשָׁהּ, כָּל בְּנֵיהֶם הֵם צְדִיקֵי אֱמֶת,
וְנִקְרָאִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ, בְּנִים קְדוֹשִׁים ..... נא

זְכוּתֵנו דְּבַר יוֹחֵאֵי

כָּל שְׂשִׁים רְבֹוא נְשָׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר
הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ

יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַמָּה כְּלוּלִים
כָּל שְׂשִׁים רְבֹוא נְשָׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר
הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ – כְּדָפְתָב רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ
הַרְמַח"ל זי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלָכֵן כָּל אֶחָד יִטְמִין
עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, בְּמִיָּחָד בְּדוֹרְנוּ דָרָא

א. הַרְמַח"ל זי"ע לֹא מְצָא עֲצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם
יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא בְּלִמּוּד "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ" בְּרִצְפָּה וּלְלֵא
הַפֶּסֶק, שֶׁבִּכְחַ "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ" לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת
וּלְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

בְּתֵרָאָה [דִּזֹר אַחֲרוֹן], שְׁעַל זֶה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל
 (שַׁבָּת קל"ח ע"ב): תָּנוּ רַבָּנָן, כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוֹתֵינוּ
 לְכֹרֶם בִּיבְנָה אָמְרוּ, עֲתִידָה תוֹרָה שְׁתִּשְׁתַּכַּח

וז"ל: בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחֵאי עֲשֵׂתָה עֲנִין
 הַתְּבָה, וְכָלְנוּ נִבְרַח אֶל הַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצֵל. וְנִמְצָא
 שְׁבַרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחֵאי עֲשֵׂתָה עֲנִין הַתְּבָה,
 שְׁבִסוּדָה נַעֲשֶׂה הַזֹּהַר, אֲשֶׁר בּוּ נִכְלָלוּ כָּל הַשְּׂשִׁים
 רְבּוֹא נִשְׁמָתִין, כַּמְזָכֵר בְּתַקּוּנִים, וְאִזּוּ נִחְשָׁב זֶה
 לְבְרִיחָה כְּלָלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁבִסוּף הַיָּמִים לֹא
 יִצְטָרֵף אֶלָּא יִצִּיאָה, וְזֶהוּ שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָּה נב, יב): "כִּי
 לֹא בְּחַפְזוֹן תִּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן כִּי הַלֵּךְ
 לְפָנֵיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם אֶלְקִי יִשְׂרָאֵל" ... כָּל מִי
 שְׁיִתְדַבֵּק בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ בּוֹרַח מִן הַסְטֵרָא אַחֲרָא,
 וְיִנְצֵל מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ. וְהֵאמֶת, כִּי סִפֵּר הַזֹּהַר נִשְׂאָר
 אַחֲרָיו (אַחֲרֵי רִשְׁב"י) זי"ע, שְׁכָּל מִי שְׁיִתְדַבֵּק בּוּ נִקְרָא
 שְׁבוֹרַח מִן הַסְטֵרָא אַחֲרָא, עַד שְׁלֹא יִצְטָרֵף לוֹ
 (בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים) אֶלָּא יִצִּיאָה, וְאוֹדִיעָךְ מֵהַ תּוֹעֵלַת
 נִמְצָא בְּזֶה, וְהֵאמֶת כִּי תּוֹעֵלַת גְּדוּל הוּא, כִּי הוּא
 הַצֵּלָה מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ (רֵאָה בְּאַרְף בְּאוֹר הַזֹּהַר).

מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר: "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם ה' אֱלֹקִים וְהִשְׁלַחְתִּי רָעַב בְּאֶרֶץ לֹא רָעַב לִלְחָם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבַרֵי ה'"...
 תִּנְיָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר: חֵס וְשְׁלוֹם שֶׁתִּשְׁתַּכַּח תּוֹרַה מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרְעוֹ"^ב...

ב. כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרְעוֹ, אוֹתִיּוֹת יוֹחָאי; עַל יְדֵי זֵרְעוֹ שֶׁל יוֹחָאי שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה.

לְכוּ חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת הַשָּׁמַיִם, הַתְגַּלוֹת נִפְלְאוֹת מְסוּד גְּדֻלַּת הַתְנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה:

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִבְטִיחַ שֶׁלֹּא תִשְׁתַּכַּח תּוֹרַה מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדוֹ. כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה (שְׁבַת קלח:): 'כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוֹתֵינוּ לְכָרֶם בְּיַבְנָה אָמְרוּ: עֲתִידָה תּוֹרַה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל, וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שֶׁלֹּא תִשְׁתַּכַּח. שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרְעוֹ". וְכַמְבָּאָר בְּזֵהָר (נְשֵׂא קכד:): 'בְּהַאי חֲבוּרָא דְאִיהוּ סִפְרֵי הַזֵּהָר יִפְקוּן בֵּה מִן גְּלוּתָא'. -

וּבְזוּהָר (חֶלֶק ג' דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא^א) אָמְרוּ,

וְעַתָּה בּוֹא וּרְאֵה וְהִבְנוּ נִפְלְאוֹת נִסְתָּרוֹת שֶׁל תּוֹרַתְנוּ
הַקְּדוּשָׁה. כִּי עַל כֵּן סָמַךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עֲצָמוֹ
עַל זֶה הַפְּסוּק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ". כִּי בְּאֵמֶת
בְּזֶה הַפְּסוּק בְּעֲצָמוֹ מְרַמֵּז וְנִסְתָּר סוּד הַזֶּה, שֶׁעַל יְדֵי
זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחָאֵי, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, עַל יְדוֹ
לֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. כִּי סוֹפֵי תְבוֹת שֶׁל זֶה
הַפְּסוּק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ" הֵם אוֹתִיּוֹת
יוֹחֵאֵי, וְזֶה שְׁמֵרְמֵז וּמְגַלֵּה הַפְּסוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
זִרְעוֹ, מִפִּי זִרְעוֹ דִּיקָא, הֵינּוּ מִפִּי זִרְעוֹ שֶׁל זֶה בְּעֲצָמוֹ
שֶׁהוּא מְרַמֵּז וְנִסְתָּר בְּזֶה הַפְּסוּק, שֶׁהוּא הַתְּנָא יוֹחֵאֵי.
כִּי עַל יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחָאֵי שְׁמֵרְמֵז בְּזֶה הַפְּסוּק בְּסוֹפֵי
תְבוֹת כַּנֶּזְכָּר לְעֵיל, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, עַל יְדוֹ
לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה, כִּי בְזוּהָר דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, כַּנֶּזְכָּר
לְעֵיל. - וְדַע, שֶׁסוּד רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֲצָמוֹ הוּא מְרַמֵּז
בְּפְסוּק אַחֵר. כִּי דַע שֶׁהַתְּנָא הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא
בְּחִינַת (דְּנִיָּאל ד'): עִיר וְקִדְיָשׁ מִן שְׁמֵיָא נְחַת, רָאשֵׁי
תְבוֹת שְׁמַעוֹן וְכו' (סֵפֶר לְקוּטֵי מוהר"ן, בְּתַחֲלַת הַסֵּפֶר).

ג. דְּבָרֵי הַרְעֵיָא מְהֵימְנָא הַנֶּזְכָּר לְעֵיל נִתְבָּאֵרוּ
בְּאַרְיֵכוֹת בְּסֵפֶר תְּנִיָּא קְדִישָׁא, אֲגַרְתַּת הַקְּדוּשׁ סִימָן כ"ו,

דְּהוּא "תִּיבַת נַח"י שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא.

עֵינֵי שָׁם. וְהִנֵּה הַדְּבַר יְדוּעַ, שֶׁרַק בְּזָכוֹת לִימוּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה בְּכָלֵל, וְהַזְהַר הַקְּדוּשׁ בְּפָרֵט, נִזְכָּה לְנִצֵּל
מִכָּל הַיְסוּרִים, וְלְהַגָּאֵל בְּקָרוֹב מִמֶּשׁ. וּמִצִּינוּ סִמּוֹ
לְדַבֵּר, בְּמֵאֵמֶר הַפְּסוּק "צֹהַר תַּעֲשֶׂה לְתִיבָה". וּפִרְשׁ
הַבַּעַשׁ"ט זִיעוּכִי"א, שֶׁהַכּוֹנֵן לְתִיבָה שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְּלָה.
כְּמוֹ שֶׁכָּתַב "הָאוֹר הַמְּאִיר" (שְׁמוֹת פָּרֹשֶׁת בְּשַׁלַּח), וְזל"ק:
"וְעַל דֶּרֶךְ שְׁשִׁמְעֵתִי בְּשֵׁם הַבַּעַשׁ"ט זללה"ה שְׁפִירֵשׁ
צֹהַר תַּעֲשֶׂה לְתִיבָה (בְּרֵאשִׁית ו, טז), לַעֲשׂוֹת צֹהַר מִן
הַתִּבָּה שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְּלָה". וּמוֹבָא עוֹד בְּסִפְרֵים (תּוֹלְדוֹת
אָדָם פָּרֹשֶׁת נַח) - שֶׁכְּמוֹ שֶׁעָשָׂה נַח תִּבָּה גְּשֵׁמִית, כְּמוֹ כֵּן
יֵשׁ תִּבָּה רוּחָנִית, שֶׁעַל יְדֵי אֲפֻשָׁר לְהַגָּאֵל, וְהִיא תִּבָּה
שֶׁל תּוֹרָה. וְיְדוּעַ שְׁאוֹתִיּוֹת ז' וְצ' אוֹתִיּוֹת מִתַּחֲלָפוֹת
הֵם, וּמִמִּילָא אֲפֻשָׁר לְבַאֵר אֶת הַפְּסוּק "צֹהַר תַּעֲשֶׂה
לְתִיבָה", צֹהַר הֵינּוּ זֹהַר תַּעֲשֶׂה לְתִיבָה, שֶׁלְמוּד הַזְהַר
הַקְּדוּשׁ הוּא הַתִּיבַת נַח, שֶׁעַל יְדֵי אֲפֻשָׁר לְזָכוֹת
לְגֵאוּלָּה, וְלְהַנְצִיל מִכָּל מִשְׁבְּרֵי מַיִם הָעוֹבְרִים עַל
הָאֲנָשִׁים בְּדוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁיִם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּזְכָּה לְכוֹ.

ד. הַקַּב"ה הַקְּדִים לָנוּ רְפוּאָה לְמַכָּה וְשַׁלַּח לָנוּ תִּיבַת
נַח שֶׁל הַרְשָׁב"י, שֶׁהוּא "הַזְהַר הַקְּדוּשׁ", לְהַצִּילֵנוּ

וְלָזֶה תִּקְוֶה הַרְמַח"ל זי"ע דְּיִקְבְּצוּ אֶת כָּל
יִשְׂרָאֵל לְלִמּוּד זֶהר הַקְּדוּשׁ, וּבְזֶה
יִתְבַטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמָחוּ הַיְשׁוּעוֹת
בְּצִמְיַחַת"י קָרוֹן דָּוִד בְּמַהֲרָה. וְעַתָּה עֲלֶה בְּלֵב

מֵהַמְבוּל הַנוֹרָא!

"וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֶהר הַרְקִיעַ". אֲלֵינ אֵינוֹן דְּקָא
מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֶהר דָּא, דְּאִקְרִי **סִפְר הַזֶּהר**, דְּאִיהוּ
כְּתִיבַת נַח, דְּמִתְכַנְּשִׁין בֵּיה שְׁנַיִם מַעִיר, וְשִׁבְעַ
מִמְּלִכּוּתָא. וְלִזְמַנִּין אֶחָד מַעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה.
דְּבַהוֹן יִתְקַיִם (שְׁמוֹת א) "כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוּרָה
תִּשְׁלִיכּוּהוּ". **וְדָא אוּרָה דְּסִפְרָא דָּא.** (זֶהר חֶלֶק ג' דָּף
קנ"ג: בְּרַעֲיָא מֵהֵימְנָא). (ועי"ע תְּקוּנַי זֶהר חֶדֶשׁ דָּף ע"ב
עֲמוּד ד', הַקְּדָמַת הַמוֹצֵיא לְאוּר תְּקוּנַי זֶהר מֵהַגֵּר"א, רַבֵּינוּ
הַרְבַּ מֹשֶׁה קוֹרְדוּבֵירו, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אַבִּיךָ, י"א).

ה. אָמְרוּ בְּתִקְוֹנַיִם (תְּקוּוֹן ו' דָּף כ"ד.), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
**וְכִמָּה בְּנֵי נֶשְׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ,
כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְרָא בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינֵיהּ
(וַיִּקְרָא כֹה י) "וַיִּקְרָאֲתֶם דְּרוּר בְּאַרְצֵךְ" וְגוֹמֵר, עֵינ שָׁם.
- הַט אֲזַנֵּיךָ וְשִׁמְעֵ, כִּי נוֹדְעָה יַד הַשָּׁם אֶל עַבְדִּיו,**

דְּחִבּוּר הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ לֹא נִתְּגַלָּה לְרֵאשׁוֹנִים זֹאת
 לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי אִם וְאָמַר אֶל דּוֹר הָאֲחֵרוֹן שָׁם
 יִתְּנוּ קִרְיָא"ה נְאֻמָּנָ"ה הִנְהוּ זֶהרֵה'וֹרִי, דְּבִזְכוּת זֹאת
 וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיה וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיה.

וּבְדָרְךָ זו אֵלֶיךָ לְפָרֵשׁ קִרְא כְּדַכְתִּיב הָאֲמוּר בְּפָרְשַׁת
 בְּהַר "וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל יֹשְׁבֵיהּ יוֹבֵל הוּא
 תִּהְיֶה לָכֶם" גו'. וְהוּן עוֹד נִבְיָא מַה שְּׁכָתוּב בְּזֶהר
 הַקְּדוּשׁ בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא סְפָר נְשֵׂא (דף קכד:) וְהִילְךְ
 לְשׁוֹנו: "וְהַמְשְׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֹהֵר הָרְקִיעַ", בְּהֵאֵי
 חִבּוּרָא דִּילְךָ דְאִיהוּ סְפָר הַזֶּהר, מִן זֹהרָא דְאִימָא
 עֲלָאָה תִּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לָא צָרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דְעֵתִידִין
 יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְחַיִּי, דְאִיהוּ הַאי סְפָר הַזֶּהר,
 יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וַיִּתְקַיֵּים בְּהוּן, (דְּבָרִים
 לב) "ה' בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר", עַד כָּאן לְשׁוֹנו.
 רָאָה גַם רָאָה, כִּי בְּחִינַת סְפָר הַזֶּהר הוּא בְּבִינָה,
 וּמִיַּדַע יְדִיעַ מְאִי דְאִתְּמַר בְּזֶהר הַקְּדוּשׁ וּבִתְקוּנִים
 בְּדוּכְתֵי טוּבָא, כְּאֲשֶׁר יְרַדְף הַקּוּרָא אֲצֵל עֵין רוּג' ל
 אִיזָה מְקוּם בִּינָה, וְהוּא, כִּי חֲמֻשִׁים שָׁנִים דִּיּוֹבֵל הֵנָּה
 הֵנָּם חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי בִינָה. וְזֶה אָמַר "וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר
 בְּאֶרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ", וּקְרֵאתֶם דִּיקָא, אֲשֶׁר תִּקְרָא"ו
 אוֹתֶם בְּסְפָר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים, וּבִזְכוּתָא תִּלְיָא

מִיִּלְתָּא, דְּעַל יְדֵי זֶה דְּרוּר בְּאַרְצָא לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ. וְעַל זֶה סִיּוּם וְקָאָמַר יוֹבֵל הֵיא, כְּלוּמַר דְּהֵם בְּחִינָה אַחַת, כְּמוֹ שְׂיוּבֵל בְּחִינַת בִּינָה, כְּמוֹ כֵן לְמוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ אֲנִי בִּינָה לִי גְבוּרָה. וּמָה שְׂאָמְרוּ בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּמֵאָמַר הַלְּזָה עַל יְדֵי לְמוּד סִפְרֵי הַזֶּהר שֶׁהוּא מְסֻטְרָא דְּבִינָה וַיְהִי טוֹעֲמִי"ם מְלַמְטָה מְאִילָנָא דְּחִי נִפְשֵׁי יְסוּבֵ"ב יִנְחֲנִי לְרַמּוֹז בְּזָה, כִּי בִּינָה עִם הַכּוֹלֵל גִּימְטְרִיא חִי"ם (נִפְשׁ חִיִּים מְעַרְכַת הַז' אוֹת ה').

בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא (פְּרַשְׁת נְשֵׂא דָף קכ"ד): "וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ", בְּהֵאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֶּהר, מִן זוֹהַרָא דְּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צָרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְּחִי, דְּאִיהוּ הֵיא סִפְרֵי הַזֶּהר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וַיִּתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לב) ה' בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עִמוּ אֵל נִכְר. עכ"ל. הֵנָּה מְבַאֵר מְכָאן, שֶׁהַחֲבוּר מֵהַזֶּהר הֵיךְ עֵתִיד לִהְיוֹת גְּנוּז וְכו' עַד שְׂיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחְתּוֹנִים, וּבְזְכוּת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ, אֲשֶׁר זֶה תְּהִיָּה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ. וְזֶהוּ שְׂאָמַר וּבְגִינָה וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ וְכו', כִּדִּי שְׂבִזְכוּת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם

טְהוּר – לְקַבֵּץ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת יְסִימוּ כּוֹלָם יַחַד אֶת סֵפֶר הַזְּוֵהר הַקְּדוֹשׁ, עַל יְדֵי שְׁמַחְלָקִים אֶת הַלִּימוּד לַחֲלָקִים קְטַנִּים, וְכָל אֶחָד לּוֹמֵד חֶלְקוֹ וּמִשְׁתַּתַּף עִם הַכָּלָל, וּבְזֶה נִחְשָׁב לְכָל יַחִיד שֶׁלֵּמַד וְסִיִּים כָּל הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ, וְכָל זֶה בְּזִמְנֵי מוּעֵט כְּאֲשֶׁר מִתְקַבְּצִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּלֵיל שַׁבָּת וּבִיּוֹם שַׁבָּת קוֹדֵשׁ כָּל מִנְיַן כְּפִי רְצוֹנוֹ.

וּכְבָר תִּקְוָה הָאִי גְבֵרָא קְדִישָׁא הַחֲכָם הַכּוֹלֵל,
עֲנוּתוֹתַי כְּהַלֵּל, מ"ר נִיְהוּ רַבָּה הָרַב יִצְחָק
אֶלְפִיָּה זי"ע (וְעַיֵן בְּסֵפֶר "הַתְּקַבְּצוֹת הַזְּוֵהר" אִיךָ
בְּתַפְלוּתָיו עִם עוֹד צְדִיקִים עֲצַר אֶת הַשּׁוֹאָה שֶׁלֹּא תִכְנַס

שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שֶׁהֲצַרָה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם פֶּסַח וּבְדָם מִיֵּלָה, כֵּן גְּאֵלָה
הָעֵתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגְּאֵלָה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְתוֹסֵפוֹת
הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה
בָּהּ (ש"ה, עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת, מְאֻמְרָא רֵאשׁוֹן).

לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל), לְלִמּוּד בַּחֲבוּרָה כָּל אֶחָד חֶלְקוֹ
וְעַל יְדֵי זֶה יְסִימוּ כָּל הַחֲבוּרָה כּוֹלָה. עֵינַי
דְּבַרִי קָדְשׁוֹ בְּסִפְרוֹ הַטְּהוֹר "יֵאִיר נְתִיב".

כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּשַׁתְּתָפִים בַּחֲלוּקַת סֵפֶר
הַזֹּהָר וּבְסִימוֹ [וְכֵן בְּש"ס וּמְשַׁנְיֹת],
כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוֹ עֲשָׂאָה כּוֹלָה
לְבַדּוֹ, וְעוֹשִׂים סְעוּדַת סִיּוֹם

כָּתַב בְּשַׁדִּי חֲמוּד (מְעַרְכַת מ' סוּף פְּלֵל קצ"ח),
וּז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׂים אוֹתָהּ הֶרְבֵּה
בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְּפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר
כְּאִילוֹ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבַדּוֹ, וּמִטַּעַם זֶה
נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חֲבוּרַת
ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין פְּמָה בְּנֵי אָדָם,
שְׁכָל אֶחָד לֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים
סִיּוֹם פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חֲבוּרוֹת
שְׁחֻלְקוֹ בִּינֵיהֶם לְלִמּוּד סֵדֶר מְשַׁנְיֹת, וְשׁוֹרַת

הדין נותנת שְׁיטוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאֵילוֹ
לְמַד הַש"ס כּוֹלוֹי.

**שְׂמִיחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֵּהָר מֵעֵין שְׂמִיחַת תּוֹרָה
הַצֵּה"ק הַמְּקוּבָּל הָאֱלוֹקִי רַבִּי בְּרוּךְ מִמְּעֻזְבוֹז,
נְכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ,**

1. לְקַבֵּעַ אֶת יוֹם הַסִּיּוּם לְיוֹם שְׂמִיחַת תּוֹרָה.
וּבְסֵפֶר אֲתִקְיֵנוּ סְעוּדַתָּא (חֶלֶק סְעוּדַת הַיּוֹם הָעֵרָה 25)
הַבֵּיא, דְּבִקְצַת קְהִילוֹת נִהְגוּ "חֲבֵרַת ש"ס", כְּלוּמַר,
הַחֲבֵרָה שְׁהִיּוּ מִחֲלָקִים אֶת כָּל מִסְכָּתוֹת הַש"ס בֵּין
חֲבָרִים, כְּדִי שְׂכָלָם יְסִיִּמוּ אֶת כָּל הַש"ס בְּיוֹם
מְסוּיִים, וְקָבְעוּ אֶת יוֹם הַסִּיּוּם לְיוֹם שְׂמִיחַת תּוֹרָה
כְּדִי שְׁיִסִּימוּ תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׂבַעַל פֹּה
כָּאֶחָד, בְּיוֹם אֶחָד. - רוֹשְׁמֵי הַקּוֹרוֹת כּוֹתְבִים, כִּי
בְּיוֹם כ"ז גִּיטוֹן תַּקְעוּ הַחֲלִיטוֹ מִנְהִיגֵי חֲבֵרַת "נֵר
תְּמִיד" בְּבִיאַלִּיסְטוֹק, לְחֶלֶק אֶת הַש"ס בֵּין אֲנָשֵׁי
הַחֲבֵרָה, כְּדִי שְׂכָלָם יַחַד יְסִיִּמוּ אֶת הַש"ס תּוֹף חֲצִי
שָׁנָה, הֵינּוּ עַד יוֹם שְׂמִיחַת תּוֹרָה שֶׁל שְׁנַת תַּקְעוּ"ו,
וְכֵן מִיַּדִּי שָׁנָה בְּשָׁנָה עַד בֵּיאַת הַגּוֹאֵל (סוּד ה').

נְהַג בְּכָל ל"ג בְּעֶמְר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סְפָרִי
הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ.

הַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי בְרוּךְ, נִכְד הַבַּעַל שֵׁם
טוֹב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, נְהַג בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה בְּיוֹם ל"ג בְּעֶמְר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סְפָרִי
הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לָקַח הַסֶּפֶר הַזֶּהר
בְּיַדִּי קָדְשׁוֹ וְרָקַד כַּמָּה שָׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין
דְּקִדְשָׁה מְשֻׁמַּחַת הַיּוֹם וּמְשֻׁמַּחַת הַתּוֹרָה
נִשְׁקִי בְּפִי קָדְשׁוֹ אֶת סֶפֶר הַזֶּהר וְאָמַר בְּזֶה

ז. מדעסקינן בהאי צדיקא קדישא, המקובל האלקי,
רבינו ברוך ממעזבוז זיע"א, מן המעניין לצטט כאן
שתי סיפורי פלא, מהם נוכל להבין מעט מזעיר
מגודל קדושתו ואהבת ישראל שלו.

ידוע, שדרכו בקודש היה לבזות, לעתים, אנשים
מסוימים שבאו לחסות בצלו, ביחוד בעת שולחנו
הטהור בשבת-קודש או בחגים, והללו היו מקבלים
זאת באהבה גמורה, בידעם שרבה הגדול בודאי
רואה עליהם קטרוגים ודינים ששורים עליהם,

ובדיבוריו הקשים והבוטים לעיני כל, ביטל מעליהם דינים קשים אלה.

היה זה באחת מלילות שבת קודש, בעת ניהול שולחנו הטהור. אותו שבת התארח אצלו אחד ממחותניו הצדיקים, אשר הגיע אליו להשתתף בשמחת שבע ברכות לנשואי צאצאיהם, ביחוד בסעודתא דחקל תפוחין קדישין במחיצתו של מחותנו הקדוש, רבי ברוך. באמצע עריכת ה"שולחן", התבטא רבי ברוך נגד אחד החסידים בביטויים חריפים נגדו, כדרכו בקודש. ויהי בשמוע אורחו המחותן את הדברים, נבהל ושאל את מארחו הצדיק: ומה עם מאמר חז"ל: **המבזה את חבירו ברבים אין לו חלק בעולם הבא!** - ענה לו רבי ברוך: את העולם-הבא שלי כבר הפקרתי מזמן לטובת אידישע קינדער (בני ישראל)!

כן מסופר, כי בשעותיו האחרונות בחייו עלי אדמות, ישב כמנהגו תמיד ושקד בלימודו בספר הזוהר הקדוש. ויהי כאשר הגיע לדברי הזהר הקדוש: **"אית רוגזא ואית רוגזא; אית רוגזא דארור, ואית רוגזא דברוך"** - יצאה נשמתו

הַלְשׁוֹן: "אִיךְ קָען דִּיךְ, און דו קענסט מיך"
 [= אַנִּי מַכִּיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מַכִּיר אוֹתִי]
 (טעמי המנהגים).

סיום זֶהר הוא תְּקוּן לְגַאֲלָה הָאֲמֵתִית –
 וְעֵלּוּי מִזֶּל עִם יִשְׂרָאֵל

בְּשַׁנַּת תרפ"א יֵצְאוּ גְדוּלֵי וְצַדִּיקֵי אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל בְּקַרְיַאת קוֹדֶשׁ לְמַעַן הַחֲזֹק
 בְּלִימוּד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ. וְזֶה נְסַח קַרְיַאתָם:
 כָּבֹד יָדוּעַ לְכַבּוֹדָם מַעֲלַת לְמוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ,
 אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וְגַזְרוֹת קְשׁוֹת
 וְרַעוֹת, וּמוֹתָנָא וְחַרְבָּא וּבִזָּה מַעֲלָמָא. וְהַשְׁנָה
 שְׁעֵבְרָה כָּבֹד עוֹרְרָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמוֹדְעוֹת "תְּקוּן
 לְגַאֲלָה הָאֲמֵתִית מִטַּעַם הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים מֵאֲרֵי
 דְאַרְעָא קְדִישָׁא" אֲשֶׁר הִיא נְעֻתָקָה לְמַטָּה,

הטהורה לשמי - מרומים, כאשר תיבת "ברוך" על
 לשונו הטהור, להתדבק בחיי החיים ברוך הוא.

לְשִׁקֵּד עַל לְמוּד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאֶרֶץ וּבְחוּצָה לְאֶרֶץ
 אֶלֶף סִיּוּמִים, וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ, לֹא
 נִגְמַר רַק לְעֶרֶךְ שֵׁשׁ מֵאוֹת סִיּוּמִים. עַל כֵּן אֲנִיחָנוּ
 רַבֵּי וּגְאוּנֵי אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה מִבְּקָשִׁים מְכֹל בַּר
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדוּ מִשְׁגָּת, לְלַמֵּד עוֹד פַּעַם בְּכַדֵּי
 לְגַמֵּר הָאֶלֶף סִיּוּמִים בַּכֹּהֵן אֶלּוּל הַבָּא עֲלֵינוּ
 לְטוֹבָה, כְּפִי שְׁעוֹר הַרְאֵשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פְּחוֹת עִם
 בְּנֵי חֲבֵרְתּוֹ שֶׁל אֲשַׁתְּקֵד, סִיּוּם זֶהר אֶחָד לְעֵלוּי
 מִזֶּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלֵיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים, וַיִּפֹּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וַיִּקְלַקֵּל מַחְשְׁבוֹתָם
 וְלֹא תַעֲשִׂינָהּ יְדֵיהֶם תּוֹשִׁינָהּ, וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח
 וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים "וַיִּקְרָאתֶם
 דָּרוֹר בְּאֶרֶץ", אַכִּי"ר.

יְלַמְדוּ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים אֶלֶף פְּעָמִים בְּסוּד
 הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמָה

הַרִי כִי לְמוּד הַזֶּהר הוּא מְעוֹרֵר הַרְחַמִּים
 וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וַיִּתְגַּלֶּה וַיִּבְנֶה

הַמִּקְדָּשׁ וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכַּן לְבִטָּח, וְהַלּוּמֵד בּוֹ
 בְּטוּחַ שְׁלֵא יִסְבֵּל צַעַר חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ, אֲשֶׁר עַל כֵּן
 אֲנַחְנוּ חֲכָמֵי וְרַבְּנֵי עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה
 וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, וּבְתֵי דֵינֵים,
 נִתְעוֹרְרָנוּ לִיְסֹד לְמוֹד הַזֶּהר בְּאַרְץ וּבַחוּץ לְאַרְץ
 בְּכַדֵי לְגִמּוֹר הַסֵּפֶר הַזֶּהר, וַיְהִי הַסִּיּוֹם בַּכ"ה
 אֵלּוּל הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, יוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם,
 וַיִּלְמְדוּ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים אֶלֶף פְּעָמִים בְּסוּד
 הָאֶלֶף לָךְ שְׁלֹמָה.

וְלָכֵן אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לָכֶם, אַחֵינוּ חֲכָמִים
 רַבָּנִים, סוֹחְרִים, בְּעָלֵי בְּתִים, בְּעָלֵי
 מְלָאכּוֹת: חֲזָקוּ וְאַמְצוּ לְקַחַת חֵלֶק עִמָּנוּ,
 וְהַחֲלֵשׁ יֵאמֹר גְּבוּר אָנִי. זְכוּ וְהַתְּחַבְּרוּ בַּחֲבֵרָה
 הַזֹּאת, וְכֹל אֶחָד יַחְטֵף חֵלֶק מֵהַזֶּהר, וּבִשְׁעַת
 הַפְּנָאֵי וּבֵין הַדְּבָקִים יִלְמַד אֵיזָה עָלֵין כְּפִי
 הַסֵּדֶר אֲשֶׁר יִתְּנוּ לָכֶם הַגַּבָּאִים וְהַמְּנַהֲלִים בֵּין
 בְּאַרְץ בֵּין בַּחוּץ לְאַרְץ. אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, דְּעוּ

מִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אָבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים. דְּעוּ, כֹּל
מְלָה וּמְלָה נַעֲשִׂית אֶלְךָ אֶלְפִין וְרַבֵּי רַבּוּן
עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים בְּשָׁמַיִם, כַּנֶּזְכָּר בְּהַקְדָּמַת
אוֹר הַחֲמָה.

וְאַתֶּם, אַחִינוּ, גִּבְּאֵי וּמְנַהֲלֵי עִם קִדְּשׁ בְּאֶרֶץ
וּבְחוּץ לְאֶרֶץ, אֲשֶׁר עֲלִיכֶם נֶאֱמַר
"וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד", עֲמָדוֹ
וַעֲשׂוּ מִשְׁמְרוֹת מִשְׁמְרוֹת וְסֹדֵר לְכֹל חֵבֵר וְחֵבֵר
כְּפִי כַחוּ, בְּאֶפֶן כִּי כֹל חֵבֵר יִלְמַד זֶהֱרֵ שְׁלָם עַד
כ"ה אֶלּוּל אוֹ חֲצִיֹּו אוֹ רַבְעוּ, וְלִזְנוּג כֹּל סִיּוּם שְׁלָם
עַל ג' אוֹ ד' חֲבָרִים בְּכַדֵּי לְדַעַת כַּמָּה סִיּוּמִים
יֵשׁ בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַשְׁלִים אֶלְךָ פְּעֻמִּים. וְכָבֵר
מִזְנוּ חֲבָרַת מְזַכָּה אֶת הָרַבִּים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזֶה.

וּבְרוּר, כִּי גַם אַנְשֵׁי חוּץ לְאֶרֶץ יַעֲלֶה הַלְמוּד
שְׁלָהֶם עִם אַנְשֵׁי עִיר הַקִּדְּשׁ בְּמִסְלַת
בֵּית קִדְּשׁ הַקִּדְּשִׁים בְּסוּד כֹּל יִשְׂרָאֵל עֲרַבִּים
זֶה בְּזֶה, וְנִכְנָס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה, שְׁנַת גְּאֻלָּה

וַיִּשְׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל
הָעוֹלָם כְּלוּ. וְאַחַר הַסִּיּוּם, אִם יִצְטָרֵף עוֹד
נִחְזַר עוֹד פֶּעַם סֹדֵר שְׁנִי. וְזְכוּת הַתַּנָּא
הַרְשָׁב"י זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמוֹן, יִגַּן עָלֵינוּ וְיִגַּן
עָלֵיכֶם וְאַתֶּם שְׁלוֹם (קְרִיאַת קוּדֵשׁ מִטְעַם הַרְבָּנִים
הַגָּאוֹנִים מֵאֵרֵי דְאַרְעָא קְדִישָׁא).

וּמָה גָּדְלוֹ דְבְרֵי חז"ל שֶׁהִמְשִׁתְּתֵף בְּסִיּוּם
עוֹלָה לוֹ כְּאִילוֹ לָמַד כָּל הַלִּימוּד, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַר הַגֵּר"א בְּסִפְרוֹ "קוֹל אֱלֹהֵינוּ", דְּמִילַת
סִיּוּם בְּמַלּוּי מְלוֹתֶיהָ נִכְתְּבַת כֶּף: ס"מ"ך יו"ד ו"ו
מ"ם – וְכָל חֵלֶק הַנִּכְתָּב בַּנִּגְלָה. וְשֵׁאֵינוֹ נִכְתָּב,
הַנִּסְתָּר, עוֹלָה אוֹתוֹ גִּימְטְרִיא, כְּלוֹמֵר: ס"מ"ך –
הָאוֹת ס' הָרֵאשׁוֹנָה עוֹלָה שְׁשִׁים, וְהַנִּסְתָּר –
מ"ך גַּם עוֹלָה שְׁשִׁים, וְכֵן יו"ד – י' עוֹלָה עֶשֶׂר,
ו"ו-ו"ד גַּם עוֹלָה עֶשֶׂר וְכֵן ו' - שֵׁשׁ, וְהַנִּסְתָּר ו' -
גַּם שֵׁשׁ, מ' – אַרְבָּעִים, ו-ס', גַּם אַרְבָּעִים, לוֹמֵר
לֵךְ שֶׁהַנִּגְלָה וְהַנִּסְתָּר שְׁווִים, כֶּף הַנִּגְלָה זֶה שֶׁלְּמַד

כָּל הַלִּימוּד, וְהַנְסָתָר זֶה שֶׁבָּא רַק לְסִיּוּם, עוֹלָה
לָהֶם שֶׁלְמָדוּ כָּל הַלִּימוּד.

אִיתָא בְּבֵאוּר הַלְכָה (סימן תקנא) לְגַבֵּי סְעוּדַת
סִיּוּם בְּיוֹם צוּם, שֶׁמִּתָּר לְאָכּוֹל,
וְלִהְשָׁלִים אֶת הַצוּם בְּיוֹם אַחֵר, לֹא רַק
לְלוּמְדִים, אֲלָא אַף לְאֵלוּ שֶׁמִּשְׁתַּתְּפִים
בְּסְעוּדַת הַסִּיּוּם. וז"ל: וְסִיּוּם מִסְכָּת - עֵינֵי מַה
שֶׁתּוֹב בְּמִשְׁנֵה בְרוּרָה, דְמוֹתָרִין לְאָכּוֹל אַף אוֹתָן
שֶׁלֹּא לְמָדוּ עִמָּהוּ, וְהוּא מִמָּגֵן אֲבֵרָהֶם וְאֵלֵיהוּ
רָבָה. וְעַיִן בְּסִדּוּר שֶׁל ר"י עֲמָדִין, שֶׁדַּעַתוֹ דְהֵינּוּ
הַמְחִזְקִין בְּיַדֵּי הַלוּמְדִים בְּמִמוּזָנִם", ע"כ.

וְאִם כִּף בְּסִיּוּם - הַלוּמְדִים בְּחִבּוּרָה, כָּל
אֶחָד כִּפָּה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים
וּמִתְאַחֲדִים בְּרִצּוֹנָם, עַל אַחַת כִּפָּה וְכִפָּה
שֶׁעוֹלָה לָהֶם כּוֹלֵם שֶׁלְמָדוּ כָּל הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ,
וְכִף נוֹכַל לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוֹהָר לְאֶלְפִים,
וְיִתְקַיֵּם בְּנוֹ דְבְרֵי הַנְּבִיא יְשַׁעְיָה (פָּרָק ס' כ"ב):

"הַקָּטָן יִהְיֶה לְאֵלֶיךָ", שְׁאֵפִילוּ בְדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ יוּכַל לְהַחֲשֵׁב לְשׂוֹר הָאֵלֶיךָ, שְׁסִיִּים כָּל הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ. וּבַפְּלֵא יוֹעֵץ (עֶרֶךְ רַבִּים) כָּתַב: וְכַמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְּרַבִּים" וּתְפִלָּה דְּרַבִּים, וְכַל מִצְוָה הַנְּעֻשִׁית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי כֵן רָאוּי לְכָל

ח. וּבְסִפּוֹר בִּינָה לְעֵתִים (חֶלֶק ב - דְּרוּשׁ א לְשַׁבַּת ר"ח אֱלוּל), וז"ל: וְזֹאת הִיְתָה לִי אַחַת מִכְּנוֹנוֹת הַחֶכֶם ע"ה בְּאִמְרוֹ בְּרִצּוֹת ה' דְּרַכִּי אִישׁ גַּם אוֹיְבֵי וְשָׁלִים אֶתוֹ (מְשָׁלִי טז ז). וּפְשׁוּטוֹ מְבוֹאֵר, כִּי כַּאֲשֶׁר הִשִּׁי"ת רוֹצֵה וְחֹפֵץ בְּדְרַכִּי הָאָדָם שְׂדַעְתוֹ נוֹחָה מֵהֶם, אֲזֵ הוּא יֵת' עוֹשֶׂה שְׁגָם אוֹיְבֵי שֶׁל הָאָדָם יִהְיוּ בְּשָׁלוֹם עִמּוֹ וְלֹא יִזְקוּהוּ. וּלְפִי דְרַכְנוּ יֹאמֵר, כְּשֶׁדְרַכִּי הָאִישׁ הֵם מְדְרַכִּים וְרוֹצִים אֶת ה', דִּהְיִנוּ שְׁהֵם מִיִּשְׂרָאֵל אֶל אֲהַבְתוּ וְיִרְאָתוֹ יֵת', הִנֵּה לֹא יִסְפִּיק בְּהִיּוֹתוֹ הוּא בְּעֶצְמוֹ שְׁלֵם בְּדְרַכִּיו וּבְמַעֲשָׂיו, אֲבָל צְרִיךְ שְׂאִישׁ זֶה גַּם אוֹיְבֵי שֶׁל ה', הֵם הַרְשָׁעִים מְשֻׁנְאֵי יֵת', יִשִּׁים כָּל הַשְּׂתַדְלוֹתוֹ לְהַשְׁלִימָם עִמּוֹ, שְׂיִהְיוּ שְׁלָמִים כְּמוֹהוּ, וְיִשְׁתַּתְּפוּ הוּא וְהֵם לְהִיּוֹת יַחַד זֶה עִם זֶה בְּעֵינֵי הַשְּׂגַת הַשְּׁלֵמוֹת, וְזֶה הוּא הַתְּכַלִּית הָאֲמִתִּי

לְבִיאת הָאָדָם לְזֶה הָעוֹלָם. עַל כֵּן אָמַר כָּל הַמְצוּהָ
 אֲשֶׁר בְּאֵמַת אָנִי מְצוּהָ לָךְ בְּפִרְטוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
 שְׁיַעֲשֶׂה אוֹתָם, כִּי כָּל אֶחָד מְצוּהָ לְעַצְמוֹ, תִּשְׁתַּדֵּל
 שְׁלֹא תִהְיֶה אֵתָה לְבִדּוֹךְ הָעוֹשֶׂה אוֹתָהּ, אֲבָל
 שְׁיִשְׁתַּתְּפוּ עִמּוֹ אַחֲרִים וְכֻלְכֶם תִּשְׁמְרוּהָ לְעִשׂוֹת,
 לְמַעַן תִּחְיוּ וּרְבִיתֶם, לְמַעַן יִהְיוּ לָכֶם חַיִּים בְּאֵמַת,
 דְּבָלְאוּ הִכִּי לָמָּה לָכֶם חַיִּים, ע"ד (אבות א יד) וְכִשְׁאֲנִי
 לְעַצְמִי מָה אָנִי. וְנִכְלָל בְּזֶה מָה שֶׁלְּמַדּוּנּוֹ ז"ל: אֵינוֹ
 דוּמָה רַבִּים הָעוֹשִׂים הַמְצוּהָ לְמוֹעֲטִים הָעוֹשִׂים
 אוֹתָהּ.

וּבִסְפָר רֵאשִׁית חֲכָמָה (שַׁעַר הַתְּשׁוּבָה - פֶּרֶק שְׁבִיעִי),
 וְז"ל: וְכֵן קִדְּשָׁה בְּרַבִּים שֶׁהִיא מְצוּהָ, כְּדַכְתִּיב
 וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדַפִּירְשׁוּ בְּזֶה פֶּרֶשֶׁת
 אָמֹר. וְכֵן נִכְשַׁל שְׁחֻבְרִיו נִמְנִים לְדַבֵּר מְצוּהָ
 מִתְּפִלָּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּעִשְׂרָה וְהוּא אֵינוֹ נִמְנָה
 עִמָּהֶם. וְהַרְגִּיל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וַיּוֹם אֶחָד לֹא בָּא,
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל עָלָיו. וְגַם אֵינוֹ מְשַׁלֵּם
 רַמ"ח תְּבוֹת שֶׁבְּקִרְיַת שְׁמַע, שֶׁהוּא מְעַנֶּת שְׁאֵינוֹ
 יָכוֹל לְתַקֵּן. גַּם יִתְבַּטֵּל מִתְּלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁהִיא מְצוּת
 עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה, וְהִכָּל מִפְּנֵי סְכָלוּתוֹ, כְּאוֹמְרוֹ (מְשַׁלֵּי
 יט, ב) אֲוֹלֵת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְגו'. וְהַחֲכָם עֵינָיו

אָדָם לְהִתְחַבֵּר עִם יְרָאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וּלְקַיִּים
מֵאָמֹר דָּוִד הַמְּלֹךְ ע"ה (ק"ט ס"ג) "חֲבֵר אָנִי לְכָל
אֲשֶׁר יִרְאוּךָ", עכ"ל.

סִיּוּם עַל סֵפֶר הַזּוֹהַר רָאוּי וְחָשׁוּב סְעוּדַת
מִצְוָה, וְכִידוּעַ בְּשַׁעַה אַחַת לְיִמּוּד הַזּוֹהַר
שְׁקוּל כְּמוֹ שָׁנָה שְׁלִימָה לְיִמּוּד תּוֹרַת הַנְּגִלָה
סִיּוּם עַל סֵפֶר הַזּוֹהַר חָשִׁיב סְעוּדַת מִצְוָה
(וַיִּפְטֹר בְּתַעֲנִית בְּכוֹרִים). כְּמוֹ שְׁכַתֵּב

בשׁו"ת פְּרַחֵי פְּהוּנָה (חֶלֶק או"ח ס"י י"ג), אֲשֶׁר
נִשְׁאַל בְּדִין זֶה, אִם סִיּוּם בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר חָשִׁיב
סִיּוּם וְדִיק לְשׁוֹן הַרִיטב"א (ביש"ש) וּלְשׁוֹן

בְּרֵאשׁוֹ וַיְהִיָּה גְבוּר כּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ וְלֹא יִמְשֹׁךְ אַחַר
תַּאֲוֹתוֹ, בְּפָרֵט בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ וּבְפֹרִים, שֶׁהַסְּעוּדָה
מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים, יֵשׁ לִיָּזְהַר שְׁלֹא יִמְלֵא בְּטֵנוֹ שְׂיִחְלָה
וַיָּבֵא לְיָדֵי בְּטוֹל תּוֹרָה וְתַפְלָה שֶׁהֵם מִצְוֹת עֲשֵׂה מִן
הַתּוֹרָה, שְׂאִין עֲשֵׂה מִדְּבָרֵיהֶם דּוֹחָה עֲשֵׂה מִן
הַתּוֹרָה.

החוו"י, דְּכָתְבוּ דְעוֹשִׁים סְעוּדַת מְצוּה שְׁגָמְרוּ סֵפֶר, וּבַפְּשׁוּטוֹת אֵין כּוֹנְנָתָם גְּמָרָא אֶלָּא גַם כָּל מְדַרְשׁ, וְכַדִּיִּיקָא בְּלִשׁוֹנָם, וּמִמִּילָא כָּל שְׁכֵן זוֹהַר שְׁעָלֵינוּ לְשִׁמוּח בְּסִיּוּם לְמוֹדוֹ, שְׁזָכוֹת לִימוּד הַזוֹהַר הוּא הַדְּבַר הַיְחִידִי לְהוֹצִיאֵנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת כְּנֻזְכָּר בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, וְעוֹד שֶׁהַזֹּהַר מְלֵא עַל גְּדוּלְתוֹ מִמְשַׁנְּנוּת, וּבְכָלֵל מִסְכָּתוֹת נְחֻשָׁב, וְזֶה הוּא בְּכָלֵל סְעוּדַת מְצוּה, עַד כָּאן תּוֹכֵן דְּבַרְיוֹ.

וּבַגּוּדֵל חֲשִׁיבוֹת סְעוּדַת סִיּוּם, מְצִינוּ בְּסֵפֶר יָם שֶׁל שְׁלֹמֹה (ב"ק פָּרָק ז' סִיּוּן ל"ז) שְׁכָתְבִי, שֶׁבְּסְעֵדַת סִיּוּם שְׁעַשֶׂה עַל סִפְרוֹ - "יָם שֶׁל שְׁלֹמֹה", בְּשַׁעַת בְּרַפְתָּ הַמְּזוֹן אָמַר, "נִבְרַךְ שֶׁהַשְּׂמֵחָה בְּמַעוֹנוֹ", וְהַטַּעַם שֶׁאֵין לָךְ שְׂמֵחָה יוֹתֵר לְפָנַי הַקַּב"ה. וז"ל: "וְסִיּוּם הַסֵּפֶר, נִמִּי נִרְאָה בְּעֵינַי שֶׁהוּא סְעוּדַת מְצוּה. וּמִשּׁוּם זֶה הָיָה נִרְאָה לְבָרְךָ שֶׁהַשְּׂמֵחָה בְּמַעוֹנוֹ בְּסִיּוּם

מִסְכָּת. דְּאִין לָךְ שְׂמֵחָה יוֹתֵר לְפָנֵי הַקַּב"ה, אֵלֶּא
שְׂמֵחָה וְרָנָה שֶׁל תוֹרָה. דְּאִין לַהֲקַב"ה בְּעוֹלְמוֹ
אֵלֶּא ד' אַמּוֹת שֶׁל הֵלְכָה (בְּרֻכּוֹת ח' ע"א). דְּלֹא גָרַע
מִפְּדִיּוֹן הַבֵּן.

הֵרִי שְׂסַעֲדַת סִיּוּם לְסַפֵּר חֲדוּשִׁים עַל הַש"ס
נִחְשָׁב לְסַעוּדַת מְצוּהָ, כָּל שָׁפֵן שְׂסַעֲדַת
סִיּוּם עַל הַזָּהָר הַקְּדוֹשׁ מֵהַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רֵשֵׁב"י, יִחְשָׁב לְסַעוּדַת מְצוּהָ.

וְעוֹד מְצִינּוּ בְּסַפֵּר הַקְּדוֹשׁ "מְאוּזַר וְשִׁמְשׁ"
(שְׂמוֹת, פְּרֻשַׁת יְתָרוֹ) שְׂכָתַב עַל מַעֲלַת
הַסִּיּוּם מִסְכָּת, וּמִדְּגִישׁ לְעַקֵּר הַשְּׂגַת הַתוֹרָה
— הוּא רַק עַל יְדֵי אַחַדוֹת, וְכָל שָׁפֵן שְׂלַמּוּד
הַזָּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּאַחַדוֹת, שְׂיִוְעִיל לְזָכוֹת
לְהַשְּׂגַת הַתוֹרָה. וּז"ל: "וְהִנֵּה אֶמְרָנוּ עַל סִיּוּם
מִסְכָּת, פְּרוּשׁ עַל תִּיבַת מִסְכָּת, וְהוּבָא
בְּכַתְבִּים שְׁלִי, דִּידוּעַ (זוֹהַר הַקְּדָמָה ה' א')
בְּאוּרִיתָא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא,

הַיֵּינוּ שְׂאוֹתֵיזוֹת הַתּוֹרָה עָלוּ וְנִצְטָרְפוּ בַרל"א
שְׁעָרִים אֶלְפָּא בֵּיתָא. וְהַצְרוּף הָרֵאשׁוֹן
הוּא א"ל ב"ם, וְסוֹף הַצְרוּף שֶׁל א"ל
ב"ם הוּא כ"ת, וְהוּא שְׂרֵשׁ הַמְּקוֹר לְשֵׁאֲר
הַצְרוּפִים. וּמ"ם וּסמ"ך שְׁבִלּוּחוֹת בְּגִס
הִיו עוֹמְדִין (שְׁבַת קד א), וְזֶהוּ מַסַּכ"ת.
וְעַקֵּר הַשְּׁגַת הַתּוֹרָה הוּא עַל יְדֵי אַחַדוֹת,
כְּמֵאמֹר הַפְּתוּב (שְׁמוֹת יט ב) "וַיַּחֲנֶן שָׁם
יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר" - בְּלֵב אֶחָד כְּאִישׁ
אֶחָד, וְשָׁם נִפְסַק זְהַמְתָּן, וְכָל שְׁבֻט וְשְׁבֻט
תִּקְנוּ צְרוּף הוּי"ה שְׁלוֹ, וְאָמְרוּ "נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמָע" בְּתִשׁוּקָה גְדוּלָה מְקִירוֹת לָבָם,
וְהָעָלוּ מִיֵּין נוֹקֵבִין וְנִתְגַּלָּה כְּנֻגְדָן מִיֵּין
דְּכוּרִין - שְׂרֵד הַקַּב"ה מְשַׁמֵּי מְרוֹם
לִתְּנוּ לָהֶם הַתּוֹרָה, וְזָכוּ לַהֲשִׁיגוֹת הַתּוֹרָה
עַד צְרוּף הָרֵאשׁוֹן שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ הַמְּקוֹר
לְשֵׁאֲר הַצְרוּפִים.

וְעוֹד יְדוּעַ, שְׁשָׁנָה אַחַת בְּיָמֵי הַרְה"ק ר' בְּרוּךְ
 מִמְעַז'יבּוּז' זִיעוּכִי"א, הָיָה קְטָרוּג גָּדוֹל
 עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא הִצְלִיחוּ צַדִּיקֵי הַדּוֹרוֹת
 לְבַטֵּל אֶת הַקְטָרוּג, עַד שֶׁאָמַר ר' בְּרוּךְ,
 שֶׁהַזְכוּת שְׁעוֹשִׁים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סְעוּדָה בְּעַת
 סִיּוּם מִסְכָּת, וּמִזְמִינִים אֶת חֲבֵרֵיהֶם, צָרִיךְ
 לְבַטֵּל אֶת הַגְזֵרָה - וְכָךְ הָוָה.

ובשו"ת אגרות משה (אורח חיים חלק א סימן קנז)
 גם כן מאריך לבאר, שכל סיום
 ספר שהוא, וכן כל מצוה המתמשכת זמן
 רב, ובפרט מצוה שנעשתה בחבורה, יש לה
 דין של סעודת מצוה. וז"ל: "בדבר אם יש
 להחשיב סעודת מצוה לפטור הבכורים
 מהתענית ערב פסח, ולאכל בשר מראש
 חודש אב עד התענית. גם כשמסיימין
 בחבורה שלומדים מקרא בעיון, והרב דורש
 לפניהם מדרשות חז"ל על הפסוקים, שדעת

כתרה"ר שגם זה נחשב סעודת מצוה פסיוס
 מסכת". "אבל מכל מקום נראה לעניות
 דעתי שהדין אמת, דאף למוז בעיון הספרים
 של תורה שבכתב, נמי יש להחשיב הסיוס
 סעודת מצוה, דהא מצינו דלאו דוקא סיוס
 מסכת ללמד, אלא כל מצוה שנמשכה משך
 זמן, נמי יש שמחה בסיומה, כדאיתא
 ברשב"ם בבא בתרא (דף קכ"א) בטעם רבה
 ורב יוסף דיום טוב של חמשה עשר באב
 הוא משום שפוסקין בו מלקרות עצים
 למערכה, לפי שבאותו יום היו משלימין
 מצוה גדולה כזאת", "אבל על כל פנים יש
 ללמד מזה, שיש לעשות שמחה לגמור כל
 מצוה, ולכן באנשים מיחדים שעושין מצוה
 משך זמן, יש להן לעשות סעודה לשמחתם,
 כי שמחה אחרת כמו לעשות את היום ליום
 טוב לא שיהי ביחידים, אבל סעודה הא מצינו

שְׁעוֹשִׁין יְחִידִים לְגַמֵּר מִצְוֹתֵם בְּסִיּוּם מִסְכָּת,
 וְכִמוֹ כֵּן הוּא לְגַמֵּר מִצְוָה אַחֶרֶת, מֵאַחַר
 שְׁחֲזִינָן שְׂיֵשׁ לַעֲשׂוֹת שְׂמִיחָה בְּגַמֵּר כָּל
 מִצְוָה," עַד כָּאן.

וְעֵין בהגר"א (יו"ד סוף סי' רמ"ו ס"ק ע"ו),
 שְׁהוֹכִיחַ מֵהֶרְשֵׁב"ם לְזֶה שְׁבִסִּיּוּם
 מִסְכָּת צָרִיף לְשִׂמּוּחַ וְנִקְרָאת סְעוּדַת מִצְוָה.
 וּמִפְרָשׁ בְּנִמוּקֵי יוֹסֵף (ב"ב שם קכ"א) סָתֵם בְּכָל
 מִצְוָה שְׁכַפְּשָׁה שְׁלִימָה עוֹשִׂין שְׂמִיחָה וּמִשְׁתַּה
 יוֹם טוֹב, עֵי"ש. וְאִם כֵּן וְדַאי יֵשׁ לְלַמֵּד
 מִזֶּה, שְׁגַם לְמוּד מְקָרָא בְּחִבּוּרָה שְׁנִמְשָׁךְ
 אֵיזָה זְמַן שְׁלֵא גָרַע מְכָל מִצְוָה שְׂיֵשׁ לַעֲשׂוֹת
 שְׂמִיחָה וּמִשְׁתַּה, וְהִיא נְחֻשְׁבַת סְעוּדַת מִצְוָה
 כְּשִׁגּוּמְרִין אֵיזָה סֵפֶר כְּשִׁלְמָדוֹ בְּעֵינָן. אָבֵל
 פְּשׁוּט, שְׁהוּא רַק כְּשִׁלְמָדוֹ כְּפִי פְרוּשׁ אֲמַת,
 שְׁהוּא כְּאַחַד מִפְּרוּשֵׁי רַבּוֹתֵינוּ הֶרָאשׁוּנִים,
 וְלֹא בְּפְרוּשִׁים מֵאַנְשִׁים דְּעֵלְמָא שְׂרָבָן

בְּדוֹאִים וְאִינָם אָמַת, וְהִרְבֵּה יֵשׁ גַּם כְּעֵין
מִגְלָה פָּנִים בְּתוֹרָה שְׁלֵא כְּהִלְכָה. יְדִידוֹ,
מֹשֶׁה פִּינְשֵׁטִין.

בְּמַסִּים סֵפֶר אֶחָד מִסְפְּרֵי הַקְּבֵלָה חָשִׁיב נִמִּי
סְעוּדַת סִיּוֹם, כְּמַבְאָר בְּסֵפֶר זְכוּרָה
לְחַיִּים לְהַגְר"ח פְּלֶאגִ'י (ח"ב דף נ"ג) בְּשֵׁם
הַמְּקַבְּלִים, דִּדְוֹקָא בְּלִימוּד מְשַׁנְיֹת צְרִיף לְהַבִּין
פִּירוּשׁ הַתְּבוּת, אָבֵל בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ, אֵף עַל פִּי
שְׂאִינוֹ מִבֵּין כָּלֵל, יַעֲלֶה לְרָצוֹן לְפָנֵי ה'. וְכֵן כְּתַב
בְּסֵפֶר יְפֵה לְלֵב (ח"ה בְּהַשְׁמָטוֹת לִי"ד סִימָן רמ"ו ס"ק
א'), וּבְסֵפֶר יִשְׁכִּיל עֲבָדֵי (ח"ו יו"ד סִימָן כ"ח אוֹת ו'),
וּלְפִי דְּבַרְיָהֶם גַּם בְּלֵא מִבֵּין עוֹלָה לְסְעוּדַת סִיּוֹם.
וְעֵין עוֹד בְּשׁו"ת חַיִּים שְׂאֵל (ח"א סִימָן ע"ה אוֹת ב'),
בְּמַעֲלַת לִימוּד הַזּוּהַר אֵף בְּלֵא הַבְּנֵהט, וּלְפִי זֶה
שִׁיף סִיּוֹם בְּלִימוּד זֶה.

ט. כְּמַבְאָר בְּסֵפְרִים הַקְּדוּשִׁים, רָאָה: הֵרֵב מֹשֶׁה

וּבִיּוֹתֵר, מְחִדֵּשׁ בְּשׁו"ת אֶפְרָקְסְתָא דְּעֵנְיָא (חֵלֶק
א סִימָן קנ"ד), שְׁכָתַב עַל אָדָם אֶחָד
שֶׁהִתְמִיד בְּלִימוּד הַש"ס, וְלֹא הָיָה יוֹדֵעַ מַה
הוּא לוֹמֵד, וְעַם כָּל זֶה זָכָה לְקִירוֹן פְּנִים.

זְכוּתָא בְּהֶגְהוּתֵי לְסַפֵּר הַכְּוֹנֹת, פְּלֵא יוֹעֵץ אוֹת ז',
זֶהר, סְדוּר כְּוֹנֹת הָאֵר"י ז"ל, בְּסֵדֶר כְּוֹנֵת הַלְמוּד,
אוֹר צְדִיקִים לְהֵרֵב מְאִיר פֶּאפְרִישׁ, סִימָן א' סְעִיף
קָטָן טז, עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְהַחִיד"א, מוֹרָה בְּאֶצְבַּע
סִימָן מֵד, נֶפֶשׁ חַיִּים מְעַרְכֵת הַז' אוֹת ד', מְשֵׁם
הַגְּדוּלִים לְהַחִיד"א, רַבְּנוּ יוֹסֵף חַיִּים, הֵבֵן אִישׁ חַי,
בְּהַקְדָּמַת הַתְּקוּנִים בְּנִיְהוּ, הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מִשָּׁה
חַיִּים אֶפְרַיִם מְסֻדִילְקוֹב בַּעַל דְּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם
בְּלֶקוּטִים דְּבוּר הַמִּתְחִיל יִשְׁקֵנִי, סֵפֶר נְתִיב רִשִׁי,
בְּשֵׁם מוֹרִי, הֵלֵא הוּא הָרַב הַצְּדִיק רַבִּי הֵלֵל
מִפֶּאֲרִיטְשׁ, סֵפֶר מְגִדֵל עוֹז, מֵאֲמָרֵי דְּבָרֵי אֱלֹקִים
חַיִּים מֵאֲדָמוּרִי חַב"ד, עֲמוּד תַּכ"ו, חֲנָה אֶרִיאֵל,
לְהַרִי"א מֵהוּמִיל, שְׁמוֹת עֲמוּד סֵד, תוֹרָה אוֹר לְבַעַל
הַתְּנָיָא, פְּרִשְׁתַּת בְּשִׁלַּח דְּבוּר הַמִּתְחִיל אֲשִׁירָה לְה',
רַבִּי יִשְׂרָאֵל דּוֹב מוֹיִלְעֵדְנִיק, שְׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל שְׁעַר

וז"ל: "וּשְׁמַעְתִּי שְׁהִיָּה אִישׁ אֶחָד שֶׁהִתְמִיד בְּלִימוּד הַש"ס וְלֹא יֵדַע מַה קָּאָמַר, וְאַף עַל פִּי כֵן זָכָה לְקִירוֹן אֹזר פָּנִים כְּתַלְמִיד חָכָם. וְזֶהוּ מִסְתָּרֵי סִגְלַת הַתּוֹרָה בְּפַעֲוֹלְתֶיהָ הַנְּשֻׁגָּבָה עַל נַפְשׁ מְקַבְּלֵי מִתֵּן נַחְלִיאֵל", עַד כָּאן.

בְּסֵפֶר תּוֹלְדוֹת קוֹל יְהוּדָה (אות ל"ג) הוּבָא עוּבְדָא, דְּפַעַם אַחַת בְּיוֹמֵי דְאָב קְדָם הַצּוֹם, עָשָׂה סְעוּדַת סִיּוּם וְאָכְלוּ בְּשׂוֹר. וְשִׁאֲלוּ אוֹתוֹ עַל מַה עָשָׂה סִיּוּם? וְהַשִּׁיב, כִּי סִיּוּם אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ עֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת לַהֲרַמ"ע מִפְּאֲנוּ ז"ל, וְכֵן בְּמִנְהַגֵּיו (שֵׁם אוֹת קכ"ט). פַּעַם אַחַת בְּמוֹצָאֵי תַשְׁעָה בְּאָב אָכַל בְּשׂוֹר, וְאָמַר שִׁישׁ לוֹ סִיּוּם עַל סֵפֶר פְּרִי עֵץ חַיִּים (לַהֲאֲר"י הַקְּדוֹשׁ).

.....
 (הַהִתְקַשְּׁרוֹת שֶׁעַר הָא' דְרוֹשׁ ה' מְאֻמְר' ב'), מוֹרְנוּ הָרַב צְבִי אֱלִימְלֹךְ בְּהַגְהוֹתָיו לְסֵפֶר סוּר מִרַע, דְּפוּס מוֹנְקֵטֵשׁ אוֹת ט', הַקְּדָמַת סֵפֶר עֲצֵי עֵדֶן מְקַאמְאֲרָנָא זְכְרוֹנוּ לְבִרְכָה, וְעוֹד.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזֶּהר" בְּגִירָסָא מְצִינוּ מְנַהֵג
 יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזַ סְעֵדַת מְצוּהָ, וְלַפְטָר
 בְּכוּרִים מְתַעֲנִית בְּעֶרְב פֶּסַח (סֵפֶר דְּרַף אֶרֶץ מְנַהֵגִי
 יְהוּדִי אֶרֶם צוּבָה חֶלֶק א' עֲמוּד כ"ז).

וּבְסֵפֶר סוּד ה' מְבַאֵר [עַל פִּי דְבָרֵי
 הַפְּסָא מְלָךְ וְהַבֵּן אִישׁ חֵי
 וְעוֹד] אֶת מַעֲלַת הַלִּימוּד בְּזַהַר הַקְּדוּשָׁה,
 שְׁהַלּוּמֵד מִמֶּשׁ נְתַהֲפֹךְ לְאִישׁ חֲדָשׁ וְטַהוֹר
 וּמְתַמְלָא שְׁמַחָה בְּכָל רְגַע בְּלוּמְדוֹ, וּבּוֹדָאִי
 בְּסִיִּים כָּל חֶלֶק כְּמוֹ סֵפֶר הַתִּיקוּנִים,
 זֶהר עַל הַתּוֹרָה, וְזוֹהַר חֲדָשׁ - עֲלִינוּ
 לְשִׁמוּח וְלַעֲשׂוֹת סְעוּדָה גְּדוּלָה עַל כָּל
 חֶלֶק מְחֻלְקֵי הַזֶּהר, וּבּוֹדָאִי עַל הָאֲדָרָא
 הַקְּדוּשָׁה, שְׁבַלְמוּד הָאֲדָרָא הַקְּדוּשָׁה זוּכָה
 שְׁהַרְשֵׁב"י בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ בָּא מְעַטָּר
 כְּמֶלֶךְ וַיּוֹשֵׁב וּמְקַשֵּׁיב בְּקוּלוֹ כְּשִׁלּוּמֵד
 הָאֲדָרָא.

הַרוּצָה לְזָפוֹת לְאַרְחָא אֶת הַרְשָׁבִי בְּבֵיתוֹ
 יְלַמֵּד זֹהָר הַקְּדוּשׁ - הַרְשָׁבִי זִי"ע יוֹשֵׁב
 אֶתְנֹנוּ בְּלוֹמְדֵינוּ תוֹרָתוֹ

כְּתַב הַמְּקַבֵּל הַקְּדוּשׁ רַבִּי אַבְרָהָם אֲזוּלָאִי
 זִיע"א זְקֵנוּ שֶׁל הַחֵיד"א, בְּשֵׁם הַמְּקוֹבֵּל
 הַרְבֵּ אַבְרָהָם גְּלֵאַנְטִי זִי"ע, בְּסִפְרוֹ "אוֹר הַחֲמָה"
 עַל הַ"אַדְרָא דְּמִשְׁכְּנָא" (שֶׁבְּפָרְשַׁת מִשְׁפָּטִים דָּף קכ"ג
 ע"ב), וְזֶה לְשׁוֹן קְדָשׁוֹ: אֶפִּילוּ עוֹד הַיּוֹם, אַחֵר
 שְׁנַפְטֵר רֶשֶׁבִי מִבֵּינֵינוּ, כָּל זְמַן שְׁאַנּוּ עוֹסְקִים
 בְּדַבְרֵי הָאֲדָרָא, "אַתְעֵטֵר" - בָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן
 מְעֵטֵר כְּמִלָּךְ בְּעֵטְרוֹתָיו בְּרֵאשׁ, וְיֹשֵׁב בְּגוּוֹן,
 עַכְל"ק. הָאֵם יֵשׁ שְׁמַחָה גְּדוּלָה מְזוּ, וּבּוֹדָאִי
 שְׁפָדָאִי וְרֵאוּי לַעֲשׂוֹת סְעוּדַת מְצוּהָ. וּבּוֹדָאִי
 כְּאֶשֶׁר יִבְקֵשׁ וְיִתְפַּלֵּל בְּזְכוּת הַרְשָׁבִי תִתְקַבֵּל
 תְּפִלָּתוֹ וְתַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתּוֹ. וּמִבְּאֵר בְּכִתְבֵי הָאֵרִי
 (שַׁעַר הַפְּסוּקִים - סִפְר שִׁיר הַשִּׁירִים): "הַיּוֹשֵׁבֵת בְּגַנְיִם
 חֲבֵרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי", רֵאשִׁי

תבות ח'בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הם
 חמל"ה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף
 י"ב ע"ב), על פסוק "והנה נער בוכה ותחמל עליו"
 וגו', והבן זה, עכ"ל.

ובזוהר שם בארו, שהשכינה הקדושה
 חומלת כאשר חוזרים בתשובה,
 שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה,
 וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד

י. ספר הזהר הוא מגן לישראל כתבת נח.

דבגין האי חבורא והאם רבצת על האפרוחים או
 על הביצים לא תקח האם על הבנים, אלין אנן
 דאתמר בהון בנים אתם לה' אלהיכם. והאי חבורא
 הוא כגונא דתבת נח דאתכנש בה כל מין ומין, הכי
 מתכנשין בהאי חבורא כל נשמתין דצדיקיא ואנשי
 מדות, דאתמר בהון (תהלים קיח) "זה השער לה'
 צדיקים יבאו בו", ואחרנין דלא צדיקים, אתדחין
 מתמן. וכד אתגליא האי חבורא בעלמא, סגי אין
 מתכנשין לגבה דאתמר בהון (דברים כט) כי את אשר

יִשְׁנוּ פַּה וְגו', וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פַּה בְּהַאי חֲבוּרָא עִמְנוּ הַיּוֹם. וְעָלְהוּ אֲתָמֵר (דְּנִיָּאל יב) וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד, כְּאֲנוּן כּוֹכְבֵּי דִיהוֹן קִימִין לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עֲלֵמֵיָא, וְאֲתָמֵר בְּהוֹן וְהִיָּה זֶרְעָךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. (תְּקוּנֵי זֵהֵר חֲדָשׁ דִּף ע"ב עִמּוּד ד').

הַאי חֲבוּרָא אִיהוּ כְּגוּוֹנָא דְּתַבְתַּת נַח (תְּקוּנֵי זֵהֵר חֲדָשׁ דִּף ע"ב עִמּוּד ד'), פְּרוּשׁ, כִּי חֲבוּר זֶה שְׁנִקְרָא סִפְרֵי הַזֵּהֵר הוּא כְּמוֹ תַבְתַּת נַח, שְׂבִיָּה הִיּוּ מִינִים הַרְבֵּה וְלֹא הִיָּה קִיּוּם לְאוֹתָם הַמִּינִים וְהַמְשַׁפְּחוֹת כְּלָם אֲלֵא עַל יְדֵי כְּנִיסָתָם לְהַתְבָּה, כֵּן הוּא מְמֵשׁ, כִּי עַל יְדֵי סוּד הַגְּלוּת וְכו' וּמַגִּיעַ פָּגָם לְצַדִּיקִים כְּלָם וְהַחֲשֻׁכַת מְאוּרֵי אוֹרָם כְּמַעַט טוֹעֲמַת מֵר מְמוֹת, וְלִזְהָ לְקִיּוּמָם **שְׁלֵא יִשְׁלַט הַגְּלוּת בְּהֵם הִיָּה לָהֶם סוּד הַחֲבוּר הַזֶּה כְּעִנְיֵן תַבְתַּת נַח מְמֵשׁ**, לְתַקְּוֹן מַחֲץ מַכַּת הַגְּלוּת וּמִי מִבּוּל הַחִיצוֹנִים הַמְחַשִּׁיכִים וְכו', אֲלֵא תְהִיָּה אוֹר שְׂכִינָה מְאִירָה קִצַּת וּמִלְבָּשֶׁת הַצַּדִּיקִים, כֵּן יִכְנָסוּ הַצַּדִּיקִים אֶל סוּד אוֹר חֲבוּר הַזֶּה לְהַתְקִים. וְכֹךָ סִגְלַת הַחֲבוּר **שְׁמִיד שְׁעוּסַק בְּחֻשְׁקוֹ אֱהַבַת הַשָּׁם יִשְׁאֲבֵנוּ כְּשֵׁאִיבַת הָאָבִן הַשּׂוֹאֲבָה אֶת הַבְּרִזָּל, וְיִכְנָס אֵלָיו לְהַצְלִיל נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ וְתְקוּנוֹ. וְאִפְלוּ אִם יְהִיָּה רָשָׁע, אִין חֲשָׁשׁ אִם יִכְנָס, מִפְּנֵי שְׂאִין כְּנִיסָתוֹ**

כְּנִיסָה, אֶלָּא יְהִיָּה לוֹ אַחַת מֵהַשְּׁתַּיִם, אוֹ יַחְזִירֵנוּ
בְּתַשׁוּבָה וְיְהִיָּה צַדִּיק וְיִכְנַס בוֹ, אוֹ יִדְחֵנוּ דְּחִיָּה
גְּמוּרָה וְיִפְרֹשׁ עַצְמוֹ, כְּעִנְיַן תַּבַּת נַח שְׁהִיָּה דּוּחָה
הַרְשָׁעִים וְאוֹתָם שְׁחַטָּאוּ מִן הַחִיָּה וְהַבְּהֵמָה, (אור זקור,
שער א' סימן ה').

**הוא כמו תבת נח שאוסף ושואב אותו אליו בשער
להשם.**

הַחֲבוּר הַזֶּה לֹא יַעֲדֵר וְלֹא יַעֲלֵם אֶלָּא יִתְחַבֵּר וְיִכְתֹּב
וְיִסְדֵּר, כִּי אֵין חֲשֵׁשׁ בְּכַתִּיבְתוֹ מִשׁוּם דְּלֹא יִמְנַע הַבָּא
לְעַסֵּק בוֹ הוּא צַדִּיק אוֹ רָשָׁע, אִם הוּא צַדִּיק,
אֲדַרְבָּה, הַחֲבוּר הַזֶּה הוּא כְּמוֹ תַּבַּת נַח שְׁאוֹסֵף
וְשׁוֹאֵב אוֹתוֹ אֵלָיו בְּשַׁעַר לַהֲשֵׁם שְׁאוֹסֵף הַצַּדִּיקִים
אֶל תּוֹךְ הַהִיכָל פְּנִימָה (רבינו הרב משה קורדובירו, דע
את אלקי אביך, י"א).

**ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד
יום הכפורים.**

יַעֲיֵן בְּסוּף הַקְּדָמַת בַּעַל כְּסֵא מֶלֶךְ וְעוֹד בְּכַמָּה
סְפָרִים קְדוּשִׁים שְׁהִלְהִיבוּ מֵאֵד לְלַמֵּד הַתְּקוּנֵי
הַזֶּהר בְּאַרְבָּעִים יוֹם שְׁמֵרָאשׁ חֲדָשׁ אֶלּוּל עַד יוֹם
הַכְּפוּרִים וְאוּלַי יֵשׁ לְהַסְמִיךְ זֶה מִמָּה שְׁכַתֵּב בְּתַקוּן
ו' וַיִּפְתַּח נַח אֶת חֲלוֹן הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָא יוֹם

הַכְּפוּרִים דְּתַבַּת נַח הִיא אִמָּא עֲלָאָה חֲלוּן דִּילִי
 הוּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא דְּבִיה אור יְתִירָה אור
 וְכַתְּב בְּבֵאוּר הַגֵּר"א שְׁבִיוּם הַכְּפוּרִים חֲלוּנוֹת
 הַתְּבָה וְהוּא תְּשׁוּבָה אִמָּא עֲלָאָה פְּתוּחִים זָהוּ
 שְׁכַתּוּב מִקֶּץ אַרְבַּעִים יוֹם שְׁהֵם אַרְבַּעִים יוֹם
 הַיְדוּעִים מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אִיתָא
 עַל הַתְּקוּנֵי זֶהר דְּאִיהִי כְּגוֹנָא דְּתַבַּת נַח וְכוּ'
 כִּיְדוּעַ. (הַקְּדָמַת הַמוּצִיא לָאוּר תְּקוּנֵי זֶהר מֵהַגֵּר"א). -
 כּוֹלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַמְּצַב שְׁבוּ אָנוּ נִמְצָאִים! וּמִי
 יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם!!! - מִשֶּׁה רַבִּינוּ, אֱלִיהוּ הַנְּבִיא,
 וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאי עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, מַגְלִים לָנוּ,
 שֶׁרַק בְּסִפֵּר הַזֶּהוּר יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, כִּי
 הַזֶּהוּר כְּמוֹ תִּיבַת נַח, וְרַק שְׁיִלְמְדוּ זֶהוּר הַקְּדוֹשׁ
 יִנְצְלוּ בְּתַבַּת נַח שֶׁהוּא הַזֶּהוּר הַקְּדוֹשׁ, וַיִּנְצְלוּ
 מִחֲבַלֵי מְשִׁיחַ, וּבְזֶה תְּלוּי סוּד הַצֵּלַת עַם יִשְׂרָאֵל
 בְּדוּר הָאַחֲרוֹן וְגֵאוּלְתוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת לְמוּד הַזֶּהוּר
 הַקְּדוֹשׁ.

וּבְזֶהר - רַעֲיָא מְהִימְנָא (כְּרוּ ג' בַּמְדָּבָר פֶּרֶשׁת בְּהַעֲלוּתְךָ
 דִּי קִנְג עֲמוּד ב): "וְהַמְּשִׁכִּלִים יִזְהִירוּ כְּזֶהר הַרְקִיעַ",
 אֲלִין אֵינּוּן דְּקֵא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֶהר דָּא דְּאִקְרִי סִפֵּר
 הַזֶּהר, דְּאִיהוּ כְּתִיבַת נַח דְּמִתְכַנְּשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם בְּעִיר

חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה. ועל דרך דברי האר"י, כִּאֲשֶׁר מְשַׁתַּף עֲצֻמוֹ עִם הַצִּיבּוֹר בְּלִמּוּדוֹ, אֲזִי מְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְחַמֵּל עָלָיו וּלְשַׁמֵּעַ תְּפִלָּתוֹ וּלְעֲשׂוֹת בְּקִשְׁתּוֹ לְטוֹבָה. וּבְאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ כָּתַב דְּגוֹאֵל הָרֵאשׁוֹן הוּא גּוֹאֵל הָאַחֲרוֹן, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ מ'ה ש'הִיָּה ה'וֹא – רְאֵשִׁי תְּבוֹת מִשָּׁה – שְׂיִהִיָּה, שֶׁהוּא הַגּוֹאֵל הָאַחֲרוֹן. (אֲפֹשֶׁר לְרִמּוֹז, דַּהֲרַשְׁב"י נִשְׁמַת מִשָּׁה וּבְזִכּוֹתָו נִגְאָל), וְאִין מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה מוֹסֵר הַתּוֹרָה רוֹצֶה לְגֹאֵל עִם שָׁל בְּטַלְנִים, ע"כ דְּבַרֵי הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ זִיע"א. וּבַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ קְרָאוּ לְמִי שְׁלֵא לּוֹמֵד סוּדוֹת הַתּוֹרָה [וּלְכָל הַפְּחוֹת לִימוּד בְּקִרְיָאָה זֶהר הַקְּדוֹשׁ] -

וְשָׁבַע מִמְּלִכּוֹתָא, וּלְזִמְנִין אֶחָד מְעִיר וְשָׁנִים מִמְּשַׁפְּחָה, דְּבַהוֹן יִתְקַיֵּים (שְׁמוֹת א) "כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוּרָה תִּשְׁלִיכּוּהוּ".

עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה י"א רח"ל.

יא. הגאולה תלויה בלמוד הזהר.

כתב הרב הגדול המקביל הא-להי רבי חיים ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא, תלמיד הרב האר"י זכותו יגן עלינו, (בהקדמת שער ההקדמות), וזה לשונו: אני הצעיר בעיר, הדל באלפי חיים ויטאל, בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא, בהיותי בן שלשים לכח תשש כחי וישבתי משתומם ומחשבותי תמהים, כי עבר קציר, כלה קיץ, ואנחנו לא נושענו, תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשרנו ולא עלתה ארוכה למפתנו ולחרבן בית מקדשנו. אוי לנו כי פנה היום וגם נטו צללי ערב, וכלו כל הקצים, ועדין בן דוד לא בא. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה זה נתארף קצנו וגלותנו, ומדוע לא בא בן ישי?

ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי ממאמר אחד, הובא בספר התקונים תקון ל', וזה לשונו: תנינא, כתיב ורוח אלהים מרחפת וכו' והיא אומרת מה אקרא וכו' בהוא זמנא ויזכור כי בשר

על פן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד
בלימוד הקדוש הזה.

כְּתַב גְּאוֹן יִשְׂרָאֵל וְקִדּוּשׁוֹ רַבִּי חַיִּים פְּלֶאגִ'י
זי"ע בְּסִפְרוֹ "לוֹחַ אֶרֶז" (פָּרָק ו') וז"ל: הַגֵּם
דְּבַכָּל הַתּוֹרָה שְׁלוֹמֵד הָאָדָם הֵנָּה שֹׁכֵרוֹ אֶתּוֹ,
מִכָּל מְקוֹם בְּלוֹמֵד דְּבָרֵי קְבֻלָּה, זוֹהַר הַקִּדּוּשׁ
וְכִתְבֵי הָאֵר"י ז"ל וְעוֹד. נִשְׁגָּב הַלִּימוּד מְאֹד, כִּי

הַמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תְּהִלִּים עח לט) לְעֵלְמָא,
וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמִשִּׁיחַ. וְי לֹון מָאן דְּגָרְמִין דִּיזִיל
לִיה מוֹן עֵלְמָא וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אִינּוֹן
דְּעֵבְדִין לְאוֹרֵייתָא יְבִשָּׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא
בְּחֻכְמָה דְּקְבֻלָּה (רוּצָה לוֹמַר לְמוֹד הַזֶּהר), דְּגָרְמִין
דְּאַסְתַּלְק נְבִיעוֹ דְּחֻכְמָה דְּאִיהִי י' מִינָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת
ב' יְבִישָׁה. וְי לֹון דְּגָרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחֻרְבָא וּבִיזָה וְהָרַג
וְאַבְדּוֹן בְּעֵלְמָא, וְהֵאִי רוּחַ דְּאַסְתַּלְק אִיהוּ רוּחַ
דְּמִשִּׁיחַ כְּמָה דְּאַתְמַר, וְאִיהוּ רוּחַ הַקִּדְּשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ
חֻכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת
הַשֵּׁם (יִשְׁעִיָּה יא ב), עַד כָּאן.

אֶפְלוּ אֵינוּ מִבֵּין מַה שְּׁלוּמֵד, שְׁכָרוּ מְרוּבָה
וּמִסְגָּל לְהִבְרִיחַ מְמוֹנֵי הַיְסוּרִין, עכ"ל.

וְעֵין עוֹד בְּסֵפֶר "נְתִיב" הַנ"ל (נְתִיב קס"ז) שֶׁהֵבִיא
דְּבָרֵי הַזֶּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ (ח"ג דף פ' ע"א.), וז"ל:
(וַיִּקְרָא יט) "וַיִּדְבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דְּבַר אֶל
כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ אֲלֵיהֶם קְדוֹשִׁים
תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם". רַבִּי אֶלְעָזָר
פָּתַח: (תְּהִלִּים לב) "אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָדִּים אֵין

**יב. מִי שְׂאִינוּ מֵאֲמִין וְלוּמֵד תּוֹרַת הַח"ן הוּא בְּבַחֲיַנַּת
"מִפְרִיד אֱלוֹפִי לֹא יִרְאֶה מְאֻרוֹת".**

הָרַב מֹשֶׁה זְכוּתָא פְּרָשַׁת קְדוֹשִׁים (דף ע"ב) כָּתַב:
אֶפְלוּ הַשֵּׁיג ג' מַעְלוֹת, פְּשֻׁט רְמֵז דְרוֹשׁ, וְלֹא רְצָה
לְדַעַת חֻכְמַת הַסּוּד, אִזּוּ יִמְנַע אֹר הַתּוֹרָה, דְּהֵינּוּ י'
מִשֵּׁם הוּי"ה, וַיְהִי הוּ"ה עַל הוּ"ה. פְּרוּשׁ הַדְּבָרִים,
שְׂאֵנְחָנוּ מְחֻיָּבִים לַעֲשׂוֹת בְּחִינַת פ'ר'ד'ס', דְּהֵינּוּ
פ'שֻׁט ר'מֵז ד'רוֹשׁ ס'וֹד, נֶגְד ד' אוֹתִיּוֹת שֵׁם הוּי"ה
בְּרוּךְ הוּא. וְאִם כֵּן, אֶפְלוּ הַשֵּׁיג כָּל הַג', פְּשֻׁט, רְמֵז,
דְרוֹשׁ, נֶגְד ג' אוֹתִיּוֹת הוּי"ה, וְלֹא הַשֵּׁיג נֶגְד סוּד,

הַבֵּי"ן" וגו'. בְּכַמָּה זְמַנִּין אֲוֵרִייתָא אֶסְהִידַת בְּהוּ
בְּבַנְי נְשָׂא, כַּמָּה זְמַנִּין אַרְיַמַת קָלִין, לְכָל סְטָרִין

דְּהִינּוּ י', הוּא בְּסוּד הו"ה עַל הו"ה. עַל זֶה נִרְאָה
פְּרוּשׁ הַפְּסוּק בְּתַהֲלִים "אַל תְּהִי כְּסוּס כְּפָרָד אִין
הַבֵּי"ן" וגו', כִּפְר"ד דְּהִינּוּ בְּג' אוֹתִיּוֹת פ'ר'ד' בְּלֹא סוּד,
אִין "הַבֵּי"ן" עִם הָאוֹתִיּוֹת הוּא ע"א, גִּימְטְרִיָּה סו"ד
עִם הַכוּלֵּל, וְאִם כֵּן "אִין הַבֵּי"ן" כְּלוּמַר אִין לוֹ "הַבֵּי"ן"
- בְּלֹא סוּד, הוּא כְּפָר"ד, מִמֶּשׁ נִפְרָד. וְעַיִן בְּתַקּוּנִים
ח' (דְּפּוּס קוּשְׁטָאנְטִינָא דִּף קמט.), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: ד' נִכְנָסוּ
לְפָרָדְס חַד הַצִּיץ כו', הַנִּי תַלְת נִכְשְׁלוּ הוּא סוּד
פ'ר"ד, הַג' עָלוּ בִפ'ר'ד', וְרַבִּי עֲקִיבָא עֹאֵל בְּשָׁלוּם
וּנְפַק בְּשָׁלוּם, עַיִן שָׁם בְּאַרְבֵּי. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ (תְּפַאֲרַת
יִשְׂרָאֵל מִהָרַב הַקְּדוֹשׁ מִסְּאֻטָּאנָאב זִכְר צִדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה,
פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים).

וּמִי שְׂאִינוּ מֵאֲמִין בְּסוּד נְשָׂאָר פ'ר'ד'.

"אַל תְּהִי כְּסוּס כְּפָרָד", וְתַדְעוּ כִּי כָּל הַתּוֹרָה
שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִדְרָשֶׁת פ'ר'ד'ס, וּמִי
שְׂאִינוּ מֵאֲמִין בְּסוּד נְשָׂאָר פ'ר'ד' (יוֹסֵף תְּהִלּוֹת
לַהַחִיד"א, תְּהִלִּים לַב, ט).

לְאַתְעָרָא לְהוּ, וְכִלְהוּ דְמִיכִין בְּשִׁינְתָא בְּחוּבֵיהוֹן
 (ס"א בחוריהוּ), לָא מְסַתְפְּלִין וְלָא מְשַׁגְיָחִין, בְּהִיךְ
 אַנְפִּין יְקוּמוֹן לְיוֹמָא דְדִינָא עֲלָאָה, כַּד יִתְבַּע לֹון
 מְלָכָא עֲלָאָה עֲלִבּוֹנָא דְאוּרִייתָא, דְצוּוחַת
 לְקַבְלֵיהוֹן, וְלָא אַהֲדֵרוּ אַנְפִּין לְקַבְלָהּ, דְכִלְהוּ
 פְּגִימִין בְּכִלְאָ, דְלָא יִדְעוּ מְהִימְנוּתָא דְמְלָכָא
 עֲלָאָה, וּוי לֹון, וּוי לְנַפְשֵׁהוֹן. דְהָא אוּרִייתָא בֵּיה
 אֶסְהִידַת, וְאַמְרַת (משלי ט) "מִי פְתִי יָסוּר הִנָּה
 חֶסֶר לֵב" (ס"א ואמרה) אָמְרָה לוּ. מַהוּ חֶסֶר לֵב.
 דְלִית לֵיה מְהִימְנוּתָא, דְמָאן דְלָא אֲשַׁתְּדִל
 בְּאוּרִייתָא, לָאו בֵּיה מְהִימְנוּתָא, וּפְגִים הוּא
 מְכִלְא. עַד כָּאן לְשׁוֹן הַזֶּהר הַקְדוּשׁ.

תְּרַגוּם לְלִשׁוֹן הַקְדוּשׁ: "וַיִּדְבֵר ה' אֶל מֹשֶׁה
 לֵאמֹר דְּבַר אֶל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאַמְרַת אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'
 אֲלֵהֵיכֶם". רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח: (תהלים לב) "אֵל תִּהְיוּ
 כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הַבֵּין" וגו'. בְּכַמָּה פְּעָמִים

התורה מעידה בבני אדם, כִּמָּה פְּעָמִים היא מְרִימָה קולות לְכָל הַצְּדִידִים לְהַעִיר אוֹתָם, וְכָל־ם רְדוּמִים בְּשָׁנָה בַּחֲטָאֵיהֶם (בַּחֲוִרְיָהֶם), אֵינָם מְסַתְּפִלִים וְאֵינָם מְשִׁיחִים בְּאַיִזָּה פְּנִים יַעֲמְדוּ לְיוֹם הַדִּין הָעֲלִיוֹן, כְּשִׁיתְּבַע אוֹתָם הַמְּלַךְ הָעֲלִיוֹן עַל עֲלִבּוֹן הַתּוֹרָה שְׁצוּעָקָת כְּנַגְדָם, וְאֵינָם מְחַזְּרִים פְּנֵיהֶם מוֹלָה, שְׁכָל־ם פְּגוּמִים בְּכָל, שְׂאִינָם יוֹדְעִים אֶת אֲמוּנַת הַמְּלַךְ הָעֲלִיוֹן. אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם! שְׁהֲרִי הַתּוֹרָה מְעִידָה בּוֹ וְאוֹמְרָת: (משלי ט) "מִי פָתִי יָסַר הִנֵּה חָסַר לֵב" (וְאוֹמְרָה) אֲמָרָה לוֹ. מָה זֶה חָסַר לֵב? שְׂאִין בּוֹ אֲמוּנָה. שְׂמִי שְׂאִינוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, אֵין בּוֹ אֲמוּנָה וּפְגוּם הוּא מֵהַכָּל.

וְעוֹד הֵבִיא שֵׁם דְּבָרֵי הַמְּקַדָּשׁ מְלַךְ עַל הַזּוֹהַר הַנ"ל: כִּי הִנֵּה אַחַר הַתְּחִיָּה יְהִיָּה יוֹם הַדִּין הָעֲלִיוֹן - וְאִזּוֹ יִתְּבַע מִלְכָּא עֵילָאָה מֵאֵלוֹ חֲשׂוּכֵי הַפְּנִים עֲלִבּוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה, הוּא הַיּוֹתָה

בְּלַתִּי חֲשׁוּבָה בְּעֵינֵיהֶם כִּי אִם בְּדָרְךָ פִּשְׁטוּיֹתָהּ,
וְלֹא יִחַפְּצוּ לְחַפְּשׁ אַחַר סוּדוֹתֶיהָ. [”אוי להם
לְבָרִיּוֹת מְעַלְבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה”].

וְלָכֵן אֵין לָהֶם הָאֲרֶת הַפְּנִים מִן שׁ”ע נְהוּרִין
דְּעֵתִיק הַמְּאִיר בְּמַחְדְּשֵׁי סוּדוֹת הַתּוֹרָה,
כְּמוֹ שְׁפֶתוֹב בְּזוֹהַר (בְּרֵאשִׁית דָּף ד' ע"ב). אָבֵל
הָעוֹלָבִים הַתּוֹרָה עֵשׂ יֹאכְלִים (דִּישׁ קִלְפָּה
שְׁנִקְרֵאת ע”ש וְהִיא הַפֶּךָ מִהַקְדוּשָׁה), כִּי הֵם בְּכָלֵל
מְגַלָּה פְּנִים בַּתּוֹרָה שְׁלֹא כְּהִלְכָהּ, כְּמוֹ שְׁפֶתוֹב
בְּזוֹהַר פְּרָשַׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ (דָּף קמ”ט ע”ב), וז”ל:
וּמֵאן דְּאָמַר, דְּהָהוּא סְפוּרָא דְּאוּרִייתָא, לְאַחְזָאָה
עַל הָהוּא סְפוּר בְּלִבְד קָאֲתִי, תִּיפַח רוּחִיהּ, עכ”ל.
[תְּרַגּוּם בְּלִשׁוֹן הַקּוּדְשׁ: וּמִי שְׁאוֹמֵר שְׁאוֹתוֹ
סְפוּר שֶׁל הַתּוֹרָה, לְהִרְאוֹת עַל אוֹתוֹ סְפוּר בְּלִבְד
הוּא בָּא - תִּפַּח רוּחוֹ].

וְזֶהוּ שְׁאָמַר וְלֹא אֶהְדְּרוּ אֲנַפִּין לְקַבְּלָהּ. יְרֵמוֹז
לְמָה שְׁיִדוּעַ, שְׁיֵשׁ לְכָל מִדָּה אַרְבַּע

בְּחִינֹת כְּנֻגָד א בִּי"ע, וְהֵם פְּנִים וַיְמִין וּשְׂמֹאל
וְאַחֹר, וְהֵם כְּנֻגָד פֶּרֶד"ס [פִּשְׁט ר' מֶז דְּרוּש
ס'וֹד] וְאַרְבַּע בְּחִינֹת הַנֶּרֶן [נִפְשׁ ר' וַח
נִשְׁמָה], וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הוּי"ה.

וְאִיתָא (בסה"ג ח"א פ"ד), שְׁצַרִּיף כָּל אָדָם
לְהַשְׁתַּלֵּם בְּכָל אַרְבַּע בְּחִינֹת
פֶּרֶד"ס, וּמִי שֶׁלֹּא נִשְׁלַם לְפִי חֶלְקוֹ וַיִּכְלְתוּ,
עָלְיוֹ וְעַל פִּיּוּצָא בּוֹ נֹאמֵר "דְּכוּלְהוּ פְּגִימִים
בְּכוּלָא", וּבְלִי סַפֵּק שֶׁהֶעֱנֵשׁ הַמְּבַהִיל הַזֶּה
הוּא לְאוֹתָם שֶׁהָיָה סַפֵּק בְּיָדָם לְלַמּוֹד וְלֹא
לְמַדוֹ. וּכְמוֹ שֶׁכֶּתוּב (בְּזוֹהַר פֶּרֶשֶׁת פְּקוּדֵי הַנֵּל)
וְאִי יָכִיל לְאַדְבָּקָא וְלֹא אֲדַבֵּק, פִּירוּשׁ, הַשְּׂגָת
הַחֲכָמָה דְּחֵי לִיהַ לְבָר, וְאָמְרוּ (כְּתוּבוֹת דָּף קי"א
ע"ב) לְמָאן דְּאָמַר עַמֵּי הָאָרֶץ אֵינָם חַיִּים וְכו',
כָּל שְׂאִינוֹ מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹר תּוֹרָה אֵין אוֹר תּוֹרָה
מִחַיָּהוּ, אוֹר תּוֹרָה דְּיִיקָא, שֶׁהוּא הַסּוֹד מִצַּד
הַחֲכָמָה שֶׁהִיא סוֹד חַיָּה וּמְמַנָּה כַּח הַתְּחִיָּה. אָבֵל

אָמְרוּ אַחַר כֵּן מְצֵאנוּ לָהֶם רְפוּאָה מִן הַתּוֹרָה -
 בְּמִשְׁיָא בְּתוֹ לְתַלְמִיד חָכָם, אוֹ עוֹשֶׂה פְּרָקְמִטְיָא
 לְתַלְמִיד חָכָם אוֹ מְהֵנָה מְנַכְסִיו [כְּאִילוּ מְדַבֵּק
 בְּשִׁכְיָנָה], כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה'
 אֱלֹקֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם". עיי"ש בְּאַרְךָ דְּבֵרֵיו
 (וְעַן בְּחִדוּשֵׁי אַגְדוֹת מֵהַרש"א).

וּבְסוּף נְתִיב קס"ז כְּתֹב: אֲשֶׁר עַל כֵּן, מִכִּיּוֹן
 שֵׁישׁ צִרְף לְתַקוֹן הָאָדָם וְהַנְרַנְח"י
 שְׁלוֹ בְּכָלִּוֹת פֶּרֶד"ס הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּכָל
 מְקֻצוֹתֶיהָ – הַכְרַחְנוּ לְחַלֵּק הַזֶּהר הַקְדוּשׁ
 הַמְדַבְּרִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה...
 וְכִדְהוּכְחַנוּ לְעֵיל עַל זֶה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 יְדַרְיֵכְנוּ בְּמַעְגְלֵי יֵשׁר לְהַאִיר נִרְנַח"י שְׁלָנוּ עִם
 כְּלָלוֹת נִרְנַח"י עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְיִקְבֹּץ גְּלוּתֵינוּ
 מֵאַרְבַּע כְּנִפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְאוֹר
 בְּאוֹר הַחַיִּים בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ בִּב"א.
 עכ"ל הַטְּהוֹר.

וְאִיתָא בספה"ק קְדָשֶׁת לְוִי (לקוטיים),
 שְׁלַעְתִּיד לְבוֹא, סְעוּדַת הַצְּדִיקִים
 תְּהִיָּה בְּשָׁנֵי אוֹפְנִים, הָאֶחָד הוּא כְּפִשׁוּטוֹ,
 וְהַשְּׁנִי הוּא שְׁיִזְכוּ לְגִלוֹת סוּדוֹת הַתּוֹרָה. וְז"ל:
 "אוּ יְבֹאֵר, וְאֶכְלֶתֶם אָכוֹל וְכוּ', כִּי סְעוּדוֹת
 צְדִיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא יְהִיָּה עַל שְׁנֵי בְּחִינּוֹת:
 אֶחָד עַל פִּי פִּשׁוּט, סְעוּדוֹת מִמָּשׁ, וְאֶחָד
 שְׁיִשְׁיִגוּ יִשְׂרָאֵל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְהִסְעִדוֹת
 יְהִיָּה עַל רוּחָנִיּוֹת כְּמִבְאֵר בְּזוֹהַר הַקְּדוּשָׁה.
 וְהִנֵּה שְׁנֵיהֶם אָמֵת, הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֵם
 בְּמַדְרָגָה קְטָנָה, שֶׁהִתְעַנּוּ שְׁלָהֶם מִגְּשָׁמִיּוֹת,
 לָהֶם יְהִיָּה הַסְּעוּדָה סְעוּדָה מִמָּשׁ, וְהַצְּדִיקִים
 הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר תִּעְנּוּ שְׁלָהֶם סוּדוֹת מֵהַתּוֹרָה,
 לָהֶם יְהִיָּה הַסְּעוּדָה כְּאֲשֶׁר יִשְׁיִגוּ נְפֻלְאוֹת
 מִתּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה. וְזֶהוּ 'וְאֶכְלֶתֶם אָכוֹל
 וְשָׁבוּעַ' לְאֲנָשִׁים פִּשׁוּטִים, 'וְהִלֵּלְתֶם אֶת שֵׁם
 ה' - אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִתְעַנּוּ שְׁלָהֶם בְּהִלֵּל

לה', להם יהיה התענוג אשר עשה עמכם
 'להפליא', שישגיגו נפלאות מתורתו
 הקדושה", עכל"ק.

וְכֵן כָּתוּב בְּסֵפֶר פְּרִי צְדִיק (ויקרא ל"ג בעומר
 וסיים הש"ס) על אותו דרך, וזל"ק: "אף
 הפרוש הוא כמו שאמרנו (ונתבאר לעיל מאמר
 ד') בבאור דברי הגמרא (ברכות שם) עולמך
 תראה בחייה, הינו דהשכר לעתיד הוא
 השגות בסודות התורה וידיעת ה' יתברך, כן
 יזכה לזה להשיג מאותו האור בעולם הזה,
 כמו שאמרו (קדושין מ"א א) ולאדם טוב, והיינו
 מי שמשגיג התורה". עכל"ק.

מבואר בלשונם הזהב, שלא רק בעולם הזה
 צריכים אנו לעמל בסודות התורה, אלא
 אף לעתיד לבוא סעודת הצדיקים תהיה –
 גלויים בסודות התורה, ואשרי מי שזוכה לעמל
 בסודות התורה עוד בזה העולם.

כָּל מִי שְׁלֵא מִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, אָסוּר
 לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, לְהִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ וּלְעִשׂוֹת עִמּוֹ
 סְחוּרָה, וְכֹל שֶׁכֵּן לְלָכֶת עִמּוֹ בַּדֶּרֶךְ, שְׁהֵרִי
 אֵין בּוֹ אַמוּנָה

כְּתוּב בְּזוֹהַר (פְּרָשַׁת קְדוּשִׁים דָּף פ' ע"א): דְּהָכִי
 תְּנִינֵן, כָּל מֵאן דְּלֵא אִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא,
 אָסִיר לְמִקְרַב לְגַבִּיהַ, לְאִשְׁתַּתְּפָא בְּהִדְיָה,
 וּלְמַעַבְדַּ בֵּיה סְחוּרְתָא, וְכֹל שֶׁכֵּן לְמַהֲרַ עִמִּיהַ
 בְּאוּרְחָא. דְּהָא לִית בֵּיה מְהִימְנוּתָא. (וְעַל דָּא)
 תְּנִינֵן כָּל בַּר נֶשׁ דְּאָזִיל בְּאוּרְחָא, וְלִית עִמִּיהַ
 מְלִי דְּאוּרִייתָא, אִתְחַיֵּיב בְּנַפְשִׁיהַ. כָּל שֶׁכֵּן מֵאן
 דְּאִזְדָּוּג בְּאוּרְחָא, עִם מֵאן דְּלִית בֵּיה מְהִימְנוּתָא,
 דְּלֵא חֲשִׁיב לִיקְרָא דְּמֵארִיהַ וְדִידְיָה, דְּלֵא חֶסֶם
 עַל נַפְשִׁיהַ.

תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקּוּדְשׁ: שְׁכַף שְׁנִינּוּ, שְׁכַל מִי
 שְׁלֵא מִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, אָסוּר לְהִתְקַרֵּב
 אֵלָיו, לְהִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ וּלְעִשׂוֹת עִמּוֹ סְחוּרָה, וְכֹל

שָׁפֵן לְלַכֵּת עִמּוֹ בְּדַרְךָ, שְׁהֵרִי אֵין בּוֹ אַמּוֹנָה. (ועל זה) שְׁנִינוּ, כֹּל אָדָם שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְךָ וְאֵין עִמּוֹ דְּבָרֵי תוֹרָה, מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ. כֹּל שָׁפֵן מִי מִתְחַבֵּר בְּדַרְךָ עִם מִי שְׂאֵין בּוֹ אַמּוֹנָה, שְׁלֵא מַחְשִׁיב אֶת כְּבוֹד אֲדוֹנוֹ וְאֶת שְׁלוֹ, שְׁלֵא חָס עַל נַפְשׁוֹ.

רַק הַמְּשִׁתְּדָלִים בַּתּוֹרָה וְעוֹסְקִים בָּהּ לְתַקְנָהּ וְלִקְשָׁרָהּ בְּשִׁרְשָׁהּ, כֹּל בְּנֵיהֶם הֵם צְדִיקֵי אֲמֹת, וְנִקְרָאִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ, בְּנִים קְדוֹשִׁים רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מֵאֵן דְּלֵא חָס עַל נַפְשִׁיהּ, הֵיךְ יִשְׁלוֹף נַפְשָׁא דְכִשְׂרָא לְבָרִיהּ. אָמַר רַבֵּי אֶלְעָזָר, תַּוּוּהֵנָּא עַל דָּרָא, וְהָא אֲתַמַּר מְלָה וְכוּ'. וְעַל דָּא כְּתִיב אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אֵין הָבִין. זַכָּאֵין אֵינוֹן צְדִיקֵיִיא, דְּמְשִׁתְּדָלִי בְּאוֹרֵיִיתָא, וְיַדְעִין אוֹרְחוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמְקַדְשֵׁי גְרַמְיֵיהוּ בְּקוּדְשָׁא דְּמִלְכָּא, וְאֲשַׁתְּכַחוּ קְדִישִׁין בְּכִלְא, וּבְגִין כֶּךָ מְשַׁלְפֵי רוּחָא דְּקוּדְשָׁא

מלעילא, ובנײהו פלהו זכאי קשוט, ואקרין בני
מלכא בנין קדישין.

תרגום ללשון הקודש: רבי יהודה אומר, מי
שלא חס על נפשו, [פרש במתוק
מדבש: מי שאינו חס על נפשו לעסוק בתורה
לתקנה ולקשרה בשרשה] איך ישלף נפש
כשרה לבנו? [פרש במתוק מדבש: איך יכול
להמשיך נפש כשרה לבנו, כי אם הוא בעצמו
אינו מקשר למעלה, איך ימשיך נשמה קדושה
לבנו, כי אין דרך להמשיך נשמה אלא על ידי
קדשת נשמתו?]. אומר רבי אלעזר, תמהני על
הדור, והרי הדבר נאמר וכו'. ועל זה פתוב אל

יג. כתב הרמ"ז וז"ל: כמה עקרים גדולים להמשיך
נשמה קדושה לבנים. א. העסק בתורה, שבה מאיר
פנימיות העולמות שהוא מקור הנשמות הקדושות,
וכל שכן אם זכה לחדש חידושין בתורה, שבהם
מוליד אור חדש ממש ממקורות נשמתו, ובזה

תהיו כסוס כפֿרד אין הבין. אשְׁרִיהֶם הצדיקים
שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה וְיוֹדְעִים אֶת דַּרְכֵי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וּמְקַדְּשִׁים אֶת עַצְמָם בְּקִדְשַׁת הַמְּלָךְ,
וְנִמְצְאִים קְדוּשִׁים בְּכָל, וּמִשׁוּם כֶּף שׁוֹלְפִים רוּחַ
שֶׁל קִדְשׁ מְלֻמְעָלָה, וְכָל בְּנֵיהֶם הֵם צְדִיקֵי אָמֶת,
וְנִקְרָאִים בְּנֵי הַמְּלָךְ, בְּנִים קְדוּשִׁים.

הגר"א בְּמִשְׁלֵי (יב, יד), מְבַאֵר גּוֹדֵל הַזְכוּת שֵׁישׁ
לְמִזְכֵי הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, אִם
שָׁמַע - מִקְבֵּל שְׂכָר עַל כָּל מָה שֵׁיעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת,
וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, אִזּוֹ מִקְבֵּל כָּל חֶלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה
שֶׁלֹא שָׁמַע לֹזֶקֶח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלֶק הַגִּיהֵנוּם שֶׁלוֹ.
- וְאִם בְּרִצּוֹנָךְ לְזָכוֹת לְעוֹלָמוֹת נִצַּח "עֵין לֹא
רְאֵתָה..". וְלִקְרַב הַגְּאוּלָּה - הַנֶּךְ יָכוֹל לְחַלֵּק סֵפֶר
"עֶרְכָּה שֶׁל שְׁעָה", הַמְעוֹדֵד וּמְעוֹרֵר לְלִמּוּד זֶהֱר
הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ וּבִיּוֹם

זֶהֱר מִמֶּנּוּ בְּנִשְׁמַת הַיּוֹלֵד הַיּוֹלֵד... (ועֵינוּ הַמְשִׁיךְ דְּבָרֵינוּ
בְּמֵתוֹק מְדַבֵּשׁ פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים דָּף פ' ע"א).

טוב. (אפשר להשיג אצל "מפעל הזוהר העולמי" בחינם ובכמיות - כדי לזכות את הרבים).

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומזכי את חברו, אם שמע - מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לזכח ממנו את חלק הגיהנום שלו. ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח "עין לא ראתה..." ולקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערבה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב. (אפשר להשיג אצל "מפעל הזוהר העולמי" בחינם ובכמיות - כדי לזכות את הרבים).

ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד את הזוהר הקדוש, הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי כל הלומד שעה זהר הקדוש בשבת, עולה לו למאה מליון שנה תורה. ואם תכפיל בכל

שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חיינו, [ימי שנותינו בהם שבעים] תגיע ל-640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנן יהודים שילמדו בזהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מליארדי שנים תורה.

ובזהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף. ועוד, כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנן יהודים באלף. תגיע למספר שקשה מאד לחשב והוא לערך: 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיצקפו לזכותך בנדאות!!!

חזינון השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר. עתה אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה.

אִמְצוּ מִתְנַיִם וְחָגְרוּ עֵז לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַפְיֵץ אֶת
 אֹרֹז שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, לְפָרְסָם כְּחוֹ
 בְּעוֹלָם וּלְסַיֵּעַ בְּכָל מָה דְּאֶפְשָׁר, וְהוֹסִיפוּ
 לַעֲשׂוֹת חֵיל וּלְהַרְבּוֹת חֵילִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא וְאוֹרֵיטָא, לְאוֹקְמָא שְׂכִינְתָא מַעְפָּרָא.

וּבְרוּךְ ה' שֶׁזְכִינוּ בְּדוֹרְנוּ לְהִתְחַבֵּר כָּל־
 יִשְׂרָאֵל עִם "מַפְעֵל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי"
 הָעוֹבֵד לֹא לְאוֹת לֹא מְטָרוֹת רוּחַ, וְלוֹקַח
 עַל שְׂכָמוֹ מִשָּׂא וְעוֹל הַחֻבּוֹת, לְמַעַן הַקִּים
 הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וּלְשַׂמַּח לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׂמִים.

עַל כֵּן אַחִי! כָּל אֶחָד יְכַלֵּל בְּלִימוּד הַנְּשָׂגֵב
 הַזֶּה לְמַעַן פְּדוּת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה,
 וּלְמַעַן פְּדוּת נַפְשָׁנוּ וּפְדוּת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּקִרּוֹב בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרַחֲמִים, אָמֵן כֵּן
 יְהִי רָצוֹן.

